

เรื่องที่เด็กควรรู้

หลักสูตรการปกป้องเด็ก

มิถุนายน 2018 (แปลจาก Child Protection: Topics for Children พฤศจิกายน 2010)

มูลนิธิคริสตชนาทร

57/7 ถ.ทุ่งโฮเต็ล ซอย 3

ต.วัดเกต อ.เมือง

จ.เชียงใหม่ 50000

<http://www.compassionth.com>

สารบัญ

บทที่ 1: พระเจ้าทรงมองเห็นอย่างไร	3
บทที่ 2: การทารุณกรรมเด็กคืออะไร	10
บทที่ 3: อะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม	17
บทที่ 4: วิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม	25
บทที่ 5: ฉันจะส่งเสริมความปลอดภัยให้กับตนเองและคนรอบข้างได้อย่างไร	33
บทที่ 6: ฉันมีสิทธิอะไรบ้างหรือไม่	38
บทที่ 7: ฉันควรทำอย่างไรหากถูกทารุณกรรม	45
การประเมิน (Assessment)	53
การวัดผล (Evaluation)	54
เอกสารอ้างอิง	55
ภาคผนวก 1: พระเจ้ารักฉัน (อายุ 3-11ปี)	56
ภาคผนวก 2: พระเจ้ารักฉัน (อายุ 12 ปีขึ้นไป)	57
ภาคผนวก 3: อะไรคือการทารุณกรรมเด็ก (อายุ 3-11 ปี)	58
ภาคผนวก 4: อะไรคือการทารุณกรรมเด็ก (อายุ 12 ปีขึ้นไป)	60
ภาคผนวก 5: อะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของฉัน (อายุ 3-11 ปี)	62
ภาคผนวก 6: อะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของฉัน (อายุ 12 ปีขึ้นไป)	63
ภาคผนวก 7: อะไรคือวิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม (อายุ 3-11 ปี)	65
ภาคผนวก 8: อะไรคือวิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม (อายุ 12 ปีขึ้นไป)	66
ภาคผนวก 9: ฉันจะส่งเสริมความปลอดภัยให้กับตนเองในวิธีอื่นได้อย่างไร (อายุ 3-8 ปี)	68
ภาคผนวก 10 : ฉันจะส่งเสริมความปลอดภัยให้กับตนเองในวิธีอื่นได้อย่างไร (อายุ 9 ปีขึ้นไป)	69
ภาคผนวก 11: ฉันมีสิทธิอะไรบ้างหรือไม่ (อายุ 3-8 ปี)	70
ภาคผนวก 12: ฉันมีสิทธิอะไรบ้างหรือไม่ (อายุ 9 ปีขึ้นไป)	71
ภาคผนวก 13: ฉันควรทำอย่างไรหากถูกทารุณกรรม(อายุ 3-9 ปี)	72
ภาคผนวก 14: ฉันควรทำอย่างไรหากถูกทารุณกรรม(อายุ 12 ปีขึ้นไป)	73
ภาคผนวก 15: การป้องกันไม่ให้เกิดการทารุณกรรมเกิดขึ้นอีก	75

บทที่ 1: พระเจ้าทรงมองฉันอย่างไร

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- อธิบายได้ว่าความรักของพระเจ้าเป็นอย่างไรและมีค่าสำหรับพวกเขาอย่างไร
- อธิบายได้ว่าพระเจามีแผนการอย่างไรต่อชีวิตของพวกเขาและแผนการนั้นสัมพันธ์กับแผนการที่มีต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและมนุษย์ทั้งปวงอย่างไร
- พுகถึงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกเขาในเรื่องความปลอดภัย สันติสุข และการเจริญเติบโต

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - กระดาษ
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษและสีเทียนหรือสีไม้
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 1 และ 2 ที่เด็กสามารถนำกลับไปทำที่บ้านได้
- การจัดสถานที่: ห้องเรียนที่เปิดโล่งสำหรับทำกิจกรรม

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

ครูถือกระดาษและให้เด็กแต่ละคนมองดูตัวเองในกระจก

หนุนใจให้เด็กแต่ละคนบรรยายภาพที่เขาเห็นในกระจก เด็กก็จะบรรยายว่าพวกเขาเห็นดวงตา เส้นผม ใบหน้า ฯลฯ ให้เด็กโตบรรยายรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

บอกเด็กๆ ว่าพระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นพวกเขาแต่ละคน แต่พระองค์ทรงเห็นมากกว่าใบหน้า เส้นผม และเสื้อผ้า พระเจ้าทรงสร้างแต่ละคนอย่างมีเอกลักษณ์และทรงทราบแผนการที่มีต่อชีวิตของแต่ละคน ช่วยให้เด็กๆ รู้สึกตื่นเต้นที่ได้รู้จักความรักของพระเจ้าและแผนการที่มีต่อชีวิตของพวกเขามากขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้

1. เป็นเรื่องสำคัญที่เด็กต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงรักเขาหรือเธอและความรักนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลการเรียน ภาพลักษณ์ การกระทำ หรือคำพูดของพวกเขา พยายามพูดซ้ำๆ และให้เด็กท่องบ่อยๆ ว่า พระเจ้ารักพวกเขา
2. ให้จัดกิจกรรมต่อไปนี้อย่างเหมาะสมตามช่วงอายุของเด็ก อนุญาตให้เด็กซักถามและพูดความรู้สึกของพวกเขา

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 แจกกระดาษที่มีรูปหัวใจอยู่ตรงกลางให้เด็กคนละ 1 แผ่น ให้เด็กระบายสีรูปหัวใจด้วยสีแดง ขณะที่เด็กกำลังระบายสี ให้อ่านพระคัมภีร์ตอนที่บอกว่าพระเยซูทรงรักเด็กอย่างไรจากข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

มัทธิว 19:13-14 ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอธิษฐาน แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านี้”

ขั้นที่ 2 อธิบายว่าพระเยซูทรงสำแดงความรักต่อเด็กด้วยการแสดงความประสงค์ที่จะใช้เวลาอยู่กับพวกเขา พระเยซูทรงรักเด็ก เช่นเดียวกับที่พระเจ้า พระบิดาในสวรรค์ ทรงรักพวกเขา

ขั้นที่ 3 เขียนข้อความลงในกระดาษที่เด็กระบายรูปหัวใจว่า “พระเจ้ารัก.....” (เติมชื่อของเด็กลงไปในช่วงว่าง)

ขั้นที่ 4 ให้เด็กนั่งเป็นวงกลมขณะที่ครูพูดกับเด็กๆ ว่าพระเจ้าทรงรักเด็กๆ (ชี้ไปที่เด็กแต่ละคน) พระองค์ทรงรักเด็กตั้งแต่วันแรกที่เด็กเริ่มเป็นรูปเป็นร่างในท้องของแม่ พระเจ้าทรงรู้ว่าวันที่เด็กเกิดและทรงรู้ว่าตอนนี้เด็กมีผมกี่เส้นแล้ว (ให้เด็กๆ ลองนับเส้นผมของตัวเองให้ได้มากที่สุดและบอกกับพวกเขาว่าพระเจ้าสามารถนับผมทุกเส้นบนศีรษะของพวกเขาได้)

พระเจ้าทรงรักเด็กๆ (ซึ่งไปที่เด็กแต่ละคน) พระองค์ทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเด็ก พระองค์ทรงรักเด็กเวลาที่เด็กมีความสุข (ให้เด็กทำหน้าที่มีความสุข) ทรงรักเด็กเวลาที่เด็กเศร้า (ให้เด็กทำหน้าที่เศร้า) ทรงรักเด็กตลอดไปพระเจ้ารักเธอนะ (ซึ่งไปที่เด็กแต่ละคน)

ขั้นที่ 5 ให้เด็กท่องประโยคที่ว่า “พระเจ้ารักฉัน” หลายๆ รอบ ให้เด็กทำท่าประกอบตอนที่ท่องประโยคนี้ให้ทำหลายๆ รอบและให้เปลี่ยนท่าไปเรื่อยๆ ตัวอย่างเช่น

วิ่ง – ให้เด็กวิ่งอยู่กับที่และพูดว่า “พระเจ้ารักฉัน”

ทานอาหาร – ให้เด็กทำท่าทานอาหารและพูดว่า “พระเจ้ารักฉัน”

ขั้นที่ 6 หากยังมีเวลา ให้เด็กร้องเพลงเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่ชื่อว่า “พระเยซูรักฉัน”

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 ถามเด็กว่า “เราจะรู้ได้อย่างไรว่ามีคนรักเรา” เด็กอาจตอบว่า เมื่อเขากอดหรือหอม ปฏิบัติต่อเด็กอย่างดี ดูแลเด็ก เป็นต้น

ขั้นที่ 2 อธิบายให้เด็กทราบว่าวันนี้เราจะค้นดูในพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงรักเราแต่ละคนอย่างไร ให้เปิดพระคัมภีร์และอ่านพระธรรมตอนนี้ให้เด็กฟัง

1. พระเจ้ารักเด็ก

เยเรมีย์ 31:3 พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาจากที่ไกล ตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงมีความรักมั่นคงต่อเจ้าสืบไป”

- คำว่า “ความรักนิรันดร์” หมายความว่าอย่างไร (ตลอดไป ไม่มีที่สิ้นสุด)
- ย้ำกับเด็กว่าความรักของพระเจ้านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาปฏิบัติต่อผู้อื่นหรือผู้อื่นปฏิบัติต่อเขา พระเจ้ายังทรงรักเขาเสมอไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเขาก็ตาม

2. พระเจ้าสร้างเด็กและรู้จักเด็ก

สดุดี 139:14-16 ข้าพระองค์โมทนาพระคุณ พระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำ ให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์

พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ วันทั้งหลายทุกๆ วันที่กำหนดให้ข้าพระองค์ นั้น ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย

- เด็กู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าพระเจ้าทรงใช้เวลาในการสร้างเด็กขึ้นในท้องแม่

3. เด็กมีค่าสำหรับพระเจ้า

มัทธิว 19:13-14 ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอธิษฐาน แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่า ชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”

- พระเจ้าทรงรักและเห็นคุณค่าของเด็ก เด็กู้สึกมีค่าในสายตาของผู้อื่นไหม
- คุณค่าของเด็กไม่เคยเปลี่ยนในสายพระเนตรของพระเจ้าและไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าคนอื่นจะมองเห็นคุณค่าของเด็กหรือไม่ เด็กู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าพระเจ้าผู้สร้างทรงเห็นคุณค่าของเด็ก

4. พระเจ้าทรงเห็นสิ่งดีในตัวเด็ก

1ซามูเอล 16:7 แต่พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขาเพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”

- พระเจ้าทรงเห็นสิ่งใดในตัวเด็กที่ผู้อื่นไม่เห็นเด็กจะช่วยให้อื่นเห็นสิ่งดีเหล่านี้ในตัวเด็กได้อย่างไร

5. พระเจ้าทรงมีแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของเด็ก

เยเรมีย์ 29:11 พระเจ้าตรัสว่า “เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้ในอนาคตและความหวังใจแก่เจ้า”

เอเฟซัส 2:10 เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบการดี ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ

- เด็กคิดว่าพระเจ้าทรงมีแผนการอย่างไรสำหรับอนาคตของเด็ก
- เด็กจะรู้ได้อย่างไรว่าแผนการของพระเจ้าคืออะไร (เด็กอาจตอบว่า อ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน หรือขอคำแนะนำที่ดีจากศิษยาภิบาล)

ขั้นที่ 3 ให้เด็กเล่นเกมเพื่อย้ำเตือนพวกเขาว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาตลอดเวลา ให้เด็กคนหนึ่งทำท่า เช่น เล่นเกม ทานอาหาร หรือนอนหลับ และให้เด็กที่เหลือช่วยกันทายว่าเขาทำอะไร ถ้าทายถูก ให้เด็กทุกคนพูดพร้อมกันว่า “พระเจ้ารักฉันตลอดเวลา ไม่ว่าฉันจะ.....” (พูดชื่อกิจกรรมที่เด็กทายถูก) ให้เล่นเกมนี้หลายๆ รอบเพื่อเด็กทุกคนจะมีโอกาสทำท่าทางประกอบ

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขา หากไม่มีพระคัมภีร์อยู่ในห้อง ให้เด็กอ่านข้อพระคัมภีร์จากหน้าถัดไปหรือถ่ายสำเนาหน้าถัดไปให้พวกเขา หนุนใจให้เด็กจดข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านี้เพื่อเด็กจะสามารถกลับไปทำเครื่องหมายในพระคัมภีร์ของตนได้

ให้เด็กอาสาออกมาอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ จากนั้นให้ถามคำถามเพื่อให้เด็กช่วยกันอภิปราย

1. พระเจ้ารักเด็ก

เยเรมีย์ 31:3 พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาจากที่ไกล ตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงมีความรักมั่นคงต่อเจ้าสืบไป”

1ยอห์น 3:1 จงดูเถิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า

- นิยามคำว่ารักของเด็กคืออะไร
- ความรักของพระเจ้านั้นยั่งยืนเพียงใด (ตลอดนิรันดร์)
- เด็กมองเห็นและสัมผัสกับความรักของพระเจ้าได้จากทางใดบ้าง (เด็กอาจตอบว่า การที่ครูช่วยเด็ก การที่เด็กได้รับการอุปการะจากคอมแพสชั่น การที่คุณป้าช่วยดูแลเด็กตั้งแต่แม่เด็กป่วย เป็นต้น)
- ย้ำกับเด็กว่าความรักของพระเจ้านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาทำหรือที่คนอื่นทำกับพวกเขา พระเจ้าทรงรักพวกเขาเสมอไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาก็ตาม

2. พระเจ้าทรงสร้างเด็กและรู้จักเด็ก

ปฐมกาล 1:27 พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

สดุดี 139:14-16 ข้าพระองค์โมทนาพระคุณ พระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำ ให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์

พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์วันทั้งหลายทุกๆวันที่กำหนดให้ข้าพระองค์นั้น ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย

- เด็กรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าพระเจ้าทรงใช้เวลาในการสร้างเด็กขึ้นในท้องแม่
- พระเจ้าทรงรู้จักวันที่เด็กเกิดมาและทุกวันในชีวิตของเด็กเด็กอยากจะพูดอะไรกับพระเจ้าเพื่อแสดงความรู้สึกที่เด็กมีต่อพระองค์ในเวลานี้บ้าง

3. เด็กมีค่าสำหรับพระเจ้า

มัทธิว 10:29-31 นกกระจาบสองตัวเขาขายบาทหนึ่งมิใช่หรือ แต่ถ้าพระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ นกนั้นแม้สักตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้ ถึงผมของท่านทั้งหลาย ก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น เหตุฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านกกระจาบหลายตัว

มัทธิว 19:13-14 ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอธิษฐาน แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”

1 ทิโมธี 4:12 อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์

- เด็กรู้สึกมีค่าในสายตาของผู้อื่นไหม คุณค่าของเด็กไม่เคยเปลี่ยนในสายพระเนตรของพระเจ้าและไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าคนอื่นจะมองเห็นคุณค่าของเด็กหรือไม่ เด็กรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าพระเจ้าผู้สร้างทรงเห็นคุณค่าของเด็ก
- พระเจ้าทราบว่าคุณค่าของเด็กมีค่าแค่ไหน แล้วมีสิ่งใดอีกหรือไม่ที่พระเจ้าทรงทราบเกี่ยวกับตัวเด็ก

4. พระเจ้าทรงเห็นสิ่งดีในตัวเด็ก

1ซามูเอล 16:7 แต่พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขาเพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”

- พระเจ้าทรงเห็นสิ่งดีในตัวเด็กที่ผู้อื่นไม่เห็น
- เด็กจะช่วยให้ผู้อื่นเห็นสิ่งดีเหล่านี้ในตัวเด็กได้อย่างไร

5. พระเจ้าทรงมีแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของเด็ก

เยเรมีย์ 29:11 พระเจ้าตรัสว่า “เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า”

- เด็กคิดว่าพระเจ้าทรงมีแผนการอย่างไรสำหรับอนาคตของเด็ก
- เด็กจะรู้ได้อย่างไรว่าแผนการของพระเจ้าคืออะไร (เด็กอาจตอบว่า อ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน หรือขอคำแนะนำที่ฉลาดจากศิษยาภิบาล)
- เด็กจะทราบแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเด็กได้อย่างไร

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 แจกกระดาษกิจกรรมให้เด็กนำกลับไปทำกับผู้ปกครองที่บ้าน (ภาคผนวก 1 สำหรับเด็กอายุ 3-11 ปี และภาคผนวก 2 สำหรับเด็กอายุ 12ปีขึ้นไป) อธิบายกิจกรรมให้เด็กฟังและตอบคำถามที่เด็กอาจจะมีเกี่ยวกับกิจกรรมข้างต้น

ขั้นที่ 2 หนุนใจให้เด็กเก็บกระดาษแผ่นนั้นไว้ ในบทต่อไป ก็จะมีกระดาษกิจกรรมเพิ่มเข้ามาเรื่อยๆ ให้รวบรวมกระดาษเหล่านั้นไว้ พอจบหลักสูตร เด็กก็จะได้นั่งสื่อนิ่งเล่มที่แสดงให้พวกเขาเห็นว่า พระเจ้าทรงรักพวกเขา อยู่ด้วยกับพวกเขา และจะช่วยพวกเขา

บทที่ 2: การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- อธิบายได้ว่าการทารุณกรรมเด็กประกอบด้วยอะไรบ้าง
- บอกได้ว่าอะไรคือสัญญาณและอาการของการถูกทารุณกรรม
- อธิบายประเภทและสาเหตุของการทารุณกรรมเด็ก
- อภิปรายได้ว่าใครที่มีแนวโน้มที่จะกระทำทารุณกรรม เพราะอะไร

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - งานที่สะอาดและกระสอบใส่ดินหรือโคลน
 - ตุ๊กตาสำหรับเด็กเล็ก
 - แผ่นการ์ดหรือกระดาษเปล่า 5 แผ่นสำหรับเด็กโต
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 3 และ 4 ที่เด็กสามารถนำกลับบ้านได้
- การจัดสถานที่: ห้องเรียนที่มีพื้นที่ให้เด็กนั่งลงบนพื้นได้

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

บทเรียนในวันนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องการทารุณกรรมเด็ก เราต้องตระหนักว่าเด็กอาจจะมีการแสดงอารมณ์ในทางลบเมื่อพวกเขาเริ่มเผชิญกับความเป็นจริงที่โหดร้ายของการทารุณกรรมที่พวกเขาอาจจะเคยโดนมาก่อนหรือเคยเห็นเหตุการณ์ที่ผู้อื่นถูกกระทำ

เริ่มต้นโดยการให้เด็กอธิบายความรู้สึกเวลาที่พวกเขาปลอดภัย หรืออยู่ในสถานที่หรือกับผู้คนที่ทำให้พวกเขารู้สึกปลอดภัย หลังจากที่เขียนสิ่งที่อภิปรายกันเสร็จแล้ว ให้เด็กบรรยายถึงอันตราย สถานที่ที่พวกเขาคิดว่าเป็นอันตราย และสิ่งที่พวกเขาตระหนักหรือคิดว่าเป็นอันตราย ให้ย้ำเตือนกับเด็กว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขา และมีแผนการอันดีสำหรับชีวิตของพวกเขา

หยิบงานขึ้นมาและอธิบายกับเด็กว่างานหมายถึงแผนการอันดีซึ่งพระเจ้ามีสำหรับแต่ละคน จากนั้นให้ใส่ดิน และโคลนลงไปในงาน พร้อมกับอธิบายว่าดินและโคลนหมายถึงคนที่อาจจะปฏิบัติไม่ดีหรือทำร้ายพวกเขา แต่ความรักและแผนการอันดีของพระเจ้าจะยังคงอยู่แม้ว่าคนจะไม่ได้ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรักก็ตาม

บอกกับเด็กว่าพระเจ้าจะช่วยให้แผนการอันดีของพระองค์สำเร็จในชีวิตของพวกเขา แต่บางครั้งพวกเขาต้องผ่านความยุ่งยากบางอย่าง เราสามารถทำความสะอาดงานได้ แต่อาจจะยังมีรอยตำหนิหลงเหลืออยู่บ้าง ให้อธิบายว่างานยังคงมีประโยชน์เพราะพระเจ้าสามารถใช้แต่ละคนได้ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับพวกเขาก็ตาม

บอกให้เด็กทราบว่าในบทต่อไป พวกเขาจะได้เรียนรู้วิธีการที่จะจัดการกับความยุ่งยากบางอย่างเพื่อที่พวกเขาจะสามารถดำเนินชีวิตต่อไปตามแผนการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับชีวิตของพวกเขาได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ให้จัดกิจกรรมตามช่วงอายุของเด็ก แต่ก็สามารถนำบางกิจกรรมจากช่วงอายุหนึ่งมาใช้กับเด็กอีกช่วงอายุหนึ่งได้เช่นกันหากเห็นว่าเหมาะสม

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 นำตุ๊กตาหรือวัตถุที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของความรักและการทารุณกรรมมาใช้กับเด็ก ให้พวกเขาแสดงความรักกับตุ๊กตาตัวนั้น เช่น วางลงในเปล โกวเปลไปมาเบาๆ หรือหอมแก้ม เป็นต้น ถามเด็กว่ามีใครที่พวกเขาารู้จักที่แสดงความรักความเมตตาต่อกับเด็กแบบนี้บ้าง (เด็กอาจจะตอบว่าแม่ ป้า ยาย เจ้าหน้าที่โครงการ เพื่อนบ้าน ครู เป็นต้น)

ขั้นที่ 2 ยังคงใช้ตุ๊กตาต่อไป พร้อมกับอธิบายว่า บางครั้งคนที่ดูแลเด็กอาจจะไม่ได้ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรัก ใช้วิจารณญาณของคุณในการแสดงให้เด็กเห็นว่า คนที่โกรธหรือโหดร้ายอาจจะทำร้ายเด็กได้ด้วยวิธีใดบ้าง ย้ำเตือนเด็กว่าผู้ใหญ่บางคนก็ปฏิบัติกับเด็กเช่นเดียวกับที่คุณกำลังจะทำกับตุ๊กตาตัวนี้ แต่ผู้ใหญ่หลายคนในชีวิตของพวกเขาปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรักเช่นกัน

1. หยิกและตีแขนของตุ๊กตา พร้อมกับอธิบายว่า พระเจ้าไม่ประสงค์ให้ใครทำร้ายเด็ก พ่อแม่อาจลงวินัยเด็กในบางครั้ง แต่จะต้องไม่ทำให้เด็กบาดเจ็บเป็นเวลานาน จนถึงขั้นกระดูกหักหรือเลือดตกยางออก

2. ถอดเสื้อผ้าของตุ๊กตาออก พร้อมกับอธิบายว่าบางครั้งผู้ใหญ่หรือเด็กโตอาจจะถอดเสื้อผ้าของเด็ก ออกและนอนลงบนเตียงกับเด็กและจับอวัยวะเพศของเด็ก ซึ่งเด็กจะต้องไม่ยอมให้เขากระทำ เช่นนั้น อธิบายกับเด็กว่า พวกเขาจะได้เรียนรู้มากขึ้นในบทต่อไปเกี่ยวกับการสัมผัสที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม
3. คำทอตุ๊กตา พร้อมกับอธิบายว่า พระเจ้าไม่ต้องการให้เราพูดจาไม่ดี ตั้งฉายาให้กับเด็ก หรือหลอกเด็ก
4. ทำท่าทานอาหาร แต่ไม่แบ่งอาหารให้ตุ๊กตา พร้อมกับอธิบายว่าผู้ใหญ่จำเป็นต้องจัดเตรียมอาหาร และจัดหาสิ่งจำเป็นให้กับเด็ก
5. ทำท่าบังคับตุ๊กตาให้ไปขอกทานและทำงานหาเงิน พร้อมกับอธิบายว่า ผู้ใหญ่บางคนบังคับให้เด็กทำ ในสิ่งที่เด็กไม่ควรทำ
6. เพิ่มเติมการทารุณกรรมเด็กในรูปแบบอื่นที่เกิดขึ้นในชุมชนของคุณ

ขั้นที่ 3 อธิบายว่าพระเจ้าทรงรักเด็กและทรงเสียดพระทัยเมื่อเด็กถูกทำร้าย คราวนี้ให้แสดงความรักความเมตตาต่อตุ๊กตาในรูปแบบต่างๆ เท่าที่จะทำได้ พร้อมทั้งย้ำเตือนเด็กว่า พระเจ้าทรงส่งคนที่น่ารักเข้ามาในชีวิตของพวกเขาและคนเหล่านั้นจะปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรัก

ขั้นที่ 4 ให้เด็กแต่ละคนผลัดกันแสดงความรักต่อตุ๊กตา และพูดว่า “พระเจ้ารัก.....และต้องการให้..... ได้รับความรักจากผู้อื่น พระเจ้าทรงเสียดพระทัยเมื่อ.....ไม่ได้รับการปฏิบัติด้วยความรัก” โดยใส่ชื่อเด็กลงไป ในช่องว่าง

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 ช่วย让孩子เข้าใจเรื่องการทารุณกรรมโดยการเล่าเรื่องราวต่อไปนี้ให้เด็กฟังและให้เด็กช่วยกันอภิปรายโดยใช้คำถามท้ายเรื่อง บอกให้เด็กรู้ว่าการทารุณกรรมจะเกิดขึ้นและเป็นสิ่งไม่ดีและยอมรับไม่ได้ การเล่าเรื่องราวเหล่านี้ไม่ได้มีเจตนาเพื่อให้เกิดความกลัว แต่จะช่วยให้เด็กเข้าใจว่าการทารุณกรรมคืออะไร

1. โอมรู้ว่าพ่อของเขากำลังโมโห เขาพยายามเข้าไปปกป้องแม่จากการทุบตีของพ่อ แต่ความพยายามของเขากลับทำให้พ่อยิ่งเดือดดาลและหันไปหยิบกระบะมาฟาดโอมก่อนจะออกจากบ้านและทิ้งแม่กับโอมไว้ในสภาพที่เลือดอาบ

- บางครั้งเด็กอาจจะไม่เชื่อฟังพ่อแม่ แต่พ่อแม่ก็ไม่ควรลงวินัยเด็กด้วยการทำร้าย หากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ทำให้เด็กบาดเจ็บ เราเรียกสิ่งนี้ว่า การทำร้ายร่างกาย เพราะไม่มีเหตุผลที่พ่อแม่จะลงวินัยเด็กจนถึงขั้นเลือดตกยางออกหรือกระดูกหัก

2. ลูกของแม่ริชชานเธอเข้าไปในห้องของเขา เขาบังคับให้แม่รีดนมเสื้อผ้าออกและปฏิบัติต่อเธอราวกับเธอเป็นภรรยาของเขา แม่รีร้องและพยายามหนีออกจากห้อง แต่ลูกของเธอข่มขู่ว่าจะทำร้ายเธอและครอบครัว หากเธอแพร่งพรายเรื่องนี้ให้คนอื่นรู้ บางครั้งเขาก็เอาเงินให้เธอ แต่สิ่งที่เขาทำกับเธอทำให้เธอบาดเจ็บที่อวัยวะเพศ

- ผู้ใหญ่หรือเด็กวัยรุ่นบางคนบังคับให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือจับต้องอวัยวะเพศของเด็ก ซึ่งเป็นการทำร้ายเด็กทางด้านร่างกาย
- เวลาใดบ้างที่เหมาะสมที่ผู้ใหญ่จะบอกให้เด็กถอดเสื้อผ้าออก (เด็กอาจตอบว่า เวลาที่ต้องอาบน้ำหรือต้องรับการรักษาจากแพทย์หรือพยาบาล เป็นต้น)
- หากเด็กรู้สึกอึดอัดใจเมื่อมีบางคนบอกให้เด็กถอดเสื้อผ้าออก ให้เด็กไปหาผู้ใหญ่ที่เด็กไว้ใจได้เพื่อขอความช่วยเหลือ

3. พิทอาศัยอยู่กับพ่อและน้องอีก 3 คน ทุกๆวันพ่อจะเอาเงินที่พิทหามาได้ไปซื้อเหล้า พิทต้องทนหิวและบางครั้งเพื่อนบ้านก็เอาอาหารมาให้เขาและน้อง รองเท้าที่เขาอยู่คู่เดียวก็ขาด พ่อไม่ดูแลเอาใจใส่ ไม่แสดงความรัก ไม่จัดหาอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้กับเขาและน้องเช่นเดียวกับพ่อแม่คนอื่นๆ

- การละเลยหมายถึงการไม่ได้ให้ในสิ่งที่จำเป็นกับเด็กทุกๆ ที่สิ่งเหล่านั้นมีอยู่ หรือผู้ใหญ่มีความสามารถที่จะจัดหาให้ได้ อะไรคือสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก (อาหาร ที่อยู่อาศัย น้ำสะอาด โรงเรียน)
- เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองไม่สามารถให้สิ่งที่จำเป็นกับเด็กได้ เด็กจำเป็นต้องไปหาบางคนซึ่งสามารถจัดหาสิ่งที่จำเป็นเหล่านี้ให้กับเด็กได้ เช่น เจ้าหน้าที่พัฒนาเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กมีใครอีกหรือไม่ที่เด็กสามารถไปขอความช่วยเหลือเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งจำเป็นเหล่านี้

4. ทราซฟังเสียงพ่อคำทอเธอทุกวันหลังกลับมาจากโรงเรียน พ่อบอกว่าเธอโง่และไม่มีทางเรียนหนังสือได้ เขาขู่ว่าจะขายเธอให้กับชายชราที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันเพราะเธอไม่มีค่าสำหรับเขา ทราซพยายามคิดอยู่เสมอว่าพระเจ้ารักเธอ แต่คำพูดของพ่อนั้นทำร้ายจิตใจเธออย่างมาก

- คำพูดที่ทำร้ายจิตใจบางครั้งก็เจ็บยิ่งกว่าการทำร้ายร่างกาย มีคำใดบ้างที่เด็กฟังแล้วรู้สึกเจ็บปวด
- บางครั้งผู้คนที่พูดบางสิ่งที่ทำร้ายจิตใจเราอย่างมาก แต่พระคำรัสของพระเจ้าไม่เคยทำร้ายใคร มีพระคำรัสของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ตอนไหนบ้างที่เด็กฟังแล้วรู้สึกดี

ขั้นที่ 2 ให้เด็กลองวาดภาพตอนที่สวดยหรือให้กับเด็กแต่ละคนในเรื่องที่เล่ามาว่าพวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างไรจากผู้ใหญ่ที่โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็ก หรือคริสตจักร ให้เลือกเด็กมาหนึ่งคนและให้เขาแต่งเรื่องเกี่ยวกับโอมและวิธีการที่ผู้ใหญ่จะสำแดงความรักของพระเจ้ากับเขา เลือกเด็กคนอื่นๆ ออกมาเล่าเรื่องของแมรี พิต และทรายในทำนองเดียวกัน ข้ำเตือนกับเด็กว่า มีผู้ใหญ่หลายคนที่ยรักและปฏิบัติต่อเด็กในแบบที่พระเจ้าประสงค์

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 ก่อนเริ่มเรียน ให้เอากระดาษเปล่ามา 5 แผ่นและเขียนคำต่อไปนี้ลงไปแผ่นละหนึ่งคำ ได้แก่ อะไร ใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน และทำไม ให้ซ่อนกระดาษเหล่านั้นไว้ในห้อง เมื่อพร้อมแล้ว ให้เด็กช่วยกันหากระดาษที่ซ่อนไว้ทั้ง 5 แผ่น

ขั้นที่ 2 ให้เด็กที่ได้คำถามแรก (ตามลำดับด้านล่าง) ออกมายืนด้านหน้า พร้อมกับกระดาษใบนั้น ให้พูดคุยเกี่ยวกับคำถามนั้น ตามด้วยคำถามถัดไปจนครบทั้ง 5 คำถาม

ขั้นที่ 3 อะไร อธิบายหัวข้อ “อะไรคือการทารุณกรรมเด็ก” ให้พูดคุยกันเกี่ยวกับการทารุณกรรมแต่ละประเภทต่อไปนี้ รวมทั้งการทารุณกรรมประเภทอื่นๆ ที่พบในชุมชนของเด็ก

1. การทำร้ายร่างกาย ได้แก่ การทุบตีจนเป็นรอยหรือแผลฟกช้ำจากความโกรธ การลงโทษที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ หรือทำให้เกิดแผลไหม้ กระจกหัก หรือเลือดออก
2. การละเลย ได้แก่ การไม่จัดหาอาหารหรือที่พักอาศัยให้กับเด็ก บางครั้งเด็กก็ไม่ได้รับการรักษาหรือการศึกษาที่เหมาะสม เพราะผู้ใหญ่กลัวคนอื่นจะล่วงรู้ว่าเด็กถูกทารุณ
3. การล่วงละเมิดทางเพศ หรือการทารุณกรรมทางเพศ ได้แก่ การบังคับให้เด็กถอดเสื้อผ้าออกจนหมด การถ่ายภาพกับเด็กที่ใส่เสื้อฝ้ายน้อยชิ้นหรือไม่ใส่เลย การสัมผัสหรือลูบไล้อวัยวะเพศของเด็ก หรือให้เด็กมีเพศสัมพันธ์กับผู้ใหญ่หรือเด็กด้วยกันเอง
4. การแสวงหาประโยชน์จากเด็ก ได้แก่ การบังคับให้เด็กทำงานและเก็บค่าแรงที่เด็กได้รับเอาไว้บางส่วน บางครั้งเด็กอาจจะถูกบังคับให้ทำงานแทนที่จะได้ไปโรงเรียน

5. การทำร้ายจิตใจ หรือการทารุณกรรมทางจิตใจ ได้แก่ การพูดสิ่งที่ไม่จริงกับเด็ก เช่น “เธอเป็นต้นเหตุของการกระทำทารุณที่เกิดขึ้น” “เธอไม่สมควรได้รับสิ่งที่ดีหรือความรัก” เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ใคร อธิบายว่าใครบ้างที่อาจเป็นตัวการในการทารุณเด็ก ให้ยากับเด็กว่าการทารุณกรรมเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ ไม่ว่าในสถานการณ์ใดก็ตามคำอธิบายนี้จะช่วยให้เด็กตระหนักว่าใครบ้างที่อาจทารุณพวกเขาได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ใหญ่ทุกคนจะชอบการทารุณกรรมเด็ก อย่างไรก็ตาม เด็กจำเป็นต้องตระหนักว่ามีการทารุณกรรมเกิดขึ้นในโลกที่ไม่สมบูรณ์ใบนี้ แต่พระเจ้าก็จัดเตรียมผู้ที่พวกเขาสามารถไว้วางใจได้เอาไว้ด้วย

1. สังคม –บางคนในรัฐบาลหรือตำรวจอาจสนับสนุนให้มีการกวาดล้างพวกเด็กจรจัดหรือปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่สมควร พวกเขาอาจจะใช้อำนาจหน้าที่ในการปล่อยตัวคนที่ทารุณเด็กเหล่านี้ หรืออาจจะเป็นคนทารุณกรรมเด็กเสียเอง
2. วัฒนธรรม –มีธรรมเนียมปฏิบัติบางอย่างที่ทำร้ายเด็กโดยการเผาบูชาหรือการหั่นเป็นท่อนๆ และมีบางวัฒนธรรมที่ปฏิบัติต่อเด็กราวกับเป็นทรัพย์สินของและไม่ให้เกียรติเด็ก
3. กลุ่มเพื่อน –การกลั่นแกล้งและแก๊งอันธพาลต่างๆ เป็นสาเหตุของการทารุณกรรมในหมู่วัยรุ่น
4. ผู้ใหญ่ –คนในบ้าน ช่างบ้าน (ที่เด็กอาจจะรู้จักหรือไม่รู้จัก) หรือที่โรงเรียน สามารถทารุณเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ
5. ตัวเอง –เด็กบางคนอาจทำร้ายตนเองด้วยการใช้ยา การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแก๊งอาชญากรรม การทำร้ายตนเอง หรือการพยายามฆ่าตัวตาย

ขั้นที่ 5 เมื่อไหร่ อธิบายว่ามีช่วงเวลาใดบ้างที่อาจจะมีการทารุณกรรมเกิดขึ้น

1. เมื่อเด็กอยู่เพียงลำพัง
2. เมื่อเด็กเคยถูกทารุณกรรมมาก่อน หรืออยู่ในภาวะที่เปราะบาง
3. เมื่อผู้ปกครองยุ่ง ไม่อยู่ หรือมีสิ่งอื่นมาดึงความสนใจออกไป
4. เมื่อเด็กอยู่ในสถานที่ที่อันตราย
5. เมื่อเด็กคบหาสมาคมกับบุคคลอันตราย

ขั้นที่ 6 ที่ไหน อธิบายว่ามีสถานที่ใดบ้างที่อาจมีการทารุณกรรมเกิดขึ้น

1. ที่บ้าน –เมื่อถูกปล่อยให้อยู่กับผู้ใหญ่เพียงลำพัง
2. ที่โรงเรียน –หากมีบางคนพยายามจะอยู่กับเด็กเพียงลำพัง อาจมีแก๊งอันธพาลที่ซุ่มทำร้ายเด็กอยู่ด้านหลังตึก หรือในที่เปลี่ยว

3. ที่บ้านเพื่อน – ผู้ใหญ่อาจพยายามที่จะอยู่กับเด็กเพียงลำพัง
4. การทารุณกรรมที่อาจเกิดขึ้นในที่ลับตาคน

ขั้นที่ 7 ทำไม อธิบายเหตุผลที่อาจทำให้คนทารุณกรรมเด็ก

1. เคยถูกทารุณกรรมมาก่อน – คนที่ชอบการทารุณกรรมมักจะเป็นเหยื่อของการทารุณกรรมมาก่อน ตอนสมัยที่ยังเป็นเด็ก แต่เราสามารถและต้องยุติวงจรนี้
2. อำนาจและการควบคุม – บางครั้งบางคนอาจจะเข้าใจผิดคิดว่าตนมีอำนาจเวลาที่ใช้กำลังบังคับกับจิตใจเด็ก เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่จะเข้าไปควบคุม บีบบังคับ และใช้อำนาจเหนือผู้อื่น

ขั้นที่ 8 ปล่อยให้เด็กใช้เวลาคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเพิ่งเรียนรู้ ให้พวกเขาซักถามหรือแสดงความคิดเห็นว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไร

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 การทารุณกรรมไม่ใช่เรื่องที่ดีหรือยอมรับได้ ในบทต่อไป เด็กจะได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม รวมทั้งวิธีการตอบโต้กรณีที่เกิดเป็นเหยื่อของการทารุณกรรม ต้องมั่นใจว่าเด็กๆ รู้ว่าพวกเขาสามารถไว้วางใจคุณมากพอที่จะเล่าเรื่องการทารุณกรรมหรืออันตรายใดๆ ก็ตามที่พวกเขากำลังประสบด้วยตนเองหรือไปพบเห็นมา ทำตัวให้วางทั้งก่อนและหลังเลิกเรียนเพื่อเด็กที่ต้องการคนรับฟังจะสามารถเข้ามาพูดคุยได้

ขั้นที่ 2 จบบทเรียนด้วยการอธิษฐานเผื่อเด็กเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาแม้กระทั่งในเวลาที่คุณใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างดีเลยก็ตาม

ขั้นที่ 3 อธิบายเอกสารที่จะให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง (ภาคผนวก 3 สำหรับเด็กอายุ 3-11 ปี ภาคผนวก 4 สำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป)

บทที่ 3: อะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- พูดถึงคุณค่าและวัตถุประสงค์ของการมีความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับตนเอง/การนับถือตนเอง
- อธิบายถึงคุณค่าและวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักและการให้เกียรติ
- มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและตนเองในทางที่ถูกต้อง

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - ตุ๊กตา สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
 - พระคัมภีร์ สำหรับเด็กโต
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 4 และ 5 ที่เด็กสามารถนำกลับบ้านได้
- การจัดสถานที่: ห้องเรียน

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

เด็กไม่ได้ถูกทารุณโดยผู้ใหญ่เท่านั้น แต่บางครั้งเด็กก็ทำร้ายตนเอง หรือถูกกระทำทารุณโดยกลุ่มเพื่อน บทเรียนในวันนี้จะช่วยให้เด็กรู้ว่าการดำเนินชีวิตในรูปแบบใดที่อาจนำไปสู่การทารุณกรรมทั้งต่อตนเอง และต่อผู้อื่น

ให้ยกแก้วใสหนึ่งใบขึ้นมาและเทน้ำลงไป อธิบายกับเด็กว่าน้ำในแก้วนี้เปรียบเสมือนคำพูดดีๆ ที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับตัวเอง เช่น ฉันเป็นที่รักของพระเจ้า ฉันสามารถสำแดงความเมตตาต่อผู้อื่น ฉันมีค่า ฉันสามารถทำอะไรต่อมิอะไรได้มากมาย ฯลฯ คราวนี้ให้เอาฟุนกำมือหนึ่งใส่ลงไปในแก้ว โดยฟุนกำมือนี้เปรียบเสมือนความคิดที่ไม่ดีเกี่ยวกับตัวเอง เช่น ฉันสมควรถูกทำร้าย ฉันไม่มีอะไรดีเลย ฉันมันไร้ค่า ฉันทำอะไรไม่ค่อยได้มาก ฯลฯ

ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่าคำพูดและการกระทำของพวกเขาสามารถทำร้ายตนเองและผู้อื่น จากนั้นให้เทน้ำสกปรกนั้นออกและใส่น้ำสะอาดเพิ่มเข้าไป อธิบายกับเด็กว่าความรักและการอภัยของพระเจ้านั้นมีอยู่เสมอ และจะชำระบาดแผลที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่นและแม่แต่สิ่งที่พวกเขาคิดเอาเอง ถ้าเป็นไปได้ให้แจบน้ำให้เด็กคนละหนึ่งแก้ว และให้พวกเขาค้มพร้อมกันขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักพวกเขา

กิจกรรมการเรียนรู้

เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็กๆ สามารถนำกิจกรรมของช่วงอายุอื่นมาใช้ได้หากคุณเห็นว่าเหมาะสม

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 การทำร้ายตัวเองอาจจะไม่พบมากในหมู่เด็กก่อนวัยเรียน แต่ก็อาจเป็นวิธีที่เด็กเอามาใช้เพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของตัวเอง โดยเด็กที่เคยถูกทารุณกรรมมาก่อนอาจมีแนวโน้มที่จะทำร้ายตนเอง

ขั้นที่ 2 ย้ำเตือนเด็กๆ ว่า พระเจ้าทรงรักพวกเขา ด้วยการมองไปที่เด็กแต่ละคนและพูดว่า “พระเจ้ารัก.....” (ใส่ชื่อเด็ก) และให้เด็กแต่ละคนทวนคำพูดที่ว่า “พระเจ้ารัก (ชื่อเด็ก)” ทำเช่นนี้จนครบทุกคน

ขั้นที่ 3 ให้อธิบายว่าบางครั้งทั้งผู้ใหญ่และเด็กก็อาจพูดทำร้ายจิตใจผู้อื่น ถ้ามองเด็กๆ ว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไร เวลาที่มีคนมาพูดไม่ดีกับเขา บอกให้เขารู้ว่าการพูดเช่นนั้นหรือการปฏิบัติไม่ดีต่อพวกเขาเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

1. ยกตัวอย่างเช่น มีคนมาหาว่าเขาเป็นเด็กไม่ดี เรียกเขาว่าไอ้เด็กเลว ตะคอกใส่หน้าเขา จับอวัยวะเพศของเขา เป็นต้น
2. ในทำนองเดียวกัน เด็กๆ ก็ไม่ควรพูดจาทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น

ขั้นที่ 4 ช่วยให้เกิดเข้าใจว่าคำพูดของเขาสามารถทำร้ายผู้อื่นได้เช่นกัน ถู้อู้งอไปและฝึกพูดจาไพเราะกับผู้อื่น (เช่น คุณเป็นคนดีมาก ฉันชอบรอยยิ้มของคุณ ฉันชอบคุณ เป็นต้น) อธิบายว่า แม่แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถใช้พูดจาไพเราะกับตัวเองได้ ให้ส่งผู้อื่นไปรอบห้องและให้เด็กฝึกพูดจาไพเราะกับผู้อื่น

ขั้นที่ 5 เด็กก็สามารถพูดสิ่งดีกับคนอื่นได้ ลองยกตัวอย่างใครสักคนในครอบครัว เช่น “แม่” แล้วให้เด็กแต่ละคนถู้อู้งอไปและฝึกพูดอะไรดีๆ กับ “แม่” เช่น “(ชื่อเด็ก) ชอบวิธีที่แม่กอด (ชื่อเด็ก) เวลาที่(ชื่อเด็ก)

กลัว” “(ชื่อเด็ก) รักแม่” เป็นต้น ให้ฝึกพูดเช่นเดี๋ยวนี้นี้กับสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว ไม่ว่าจะป่พ่ ปู่ย่า ตายาย หรือพี่น้อง

หมายเหตุ: ขณะที่เด็กถือตุ๊กตาและพูดกับตุ๊กตา คุณควรจะตอบโต้กับเด็กแทนตุ๊กตาค้าง เช่น “แม่” อาจจะถูกกับเด็กก่อนวัยเรียนว่า “แม่ขอเวลาที (ชื่อเด็ก) ยืมให้แม่ตอนเช้า” หรือ “ขอบใจที (ชื่อเด็ก) เป็นลูกสาวหรือลูกชายทีแสนวิเศษของแม่”

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 โดยปกติเด็กในระดับประถมจะไม่ทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น แต่ก็ป็นวัยทีเด็กกำลังพัฒนาลักษณะนิสัยบางอย่างทีอาจทำให้เขากลายเป็นคนชอบการทารุณกรรม ช่วยให้เด็กเข้าใจว่าสิ่งทีพวกเขาารู้สึกเกี่ยวกับตนเองอาจส่งผลต่อวิธีการทีพวกเขาปฏิบัติต่อผู้อื่น

ขั้นที่ 2 อ่านเรื่องราวต่อไปนีให้เด็กฟังและให้เด็กคนใดก็ได้อาสาทีจะทำให้เรื่องดังกล่าวจบลงด้วยดี

1. หมีและพรรคพวกของเขาเดินเรียงหน้ากันเข้าไปหาแฮม นักเรียนทีเพิ่งย้ายมาใหม่ หมีกระซอกกระเป่าจากมือของแฮมและโยนลงไปบนพื้น พร้อมกับเอากล้วยของแฮมมากิน แฮมกลัวมาก แต่เขารู้ว่าทีหมีป็นเช่นนี้เพราะเขาถูกพ่อตีและรังแกอยู่บ่อยๆ แฮมยืนนิ่งและอธิษฐานอย่างเงิบๆ ให้พระเจ้าส่งความช่วยเหลือมา

- ทำไมเด็กถึงคิดว่าหมีป็นอันตราย
- เด็กรู้จักใครทีป็นอันตรายหรือไม่ เด็กคิดว่าทำไมคนพวกนี้ถึงชอบรังแกคนอื่น
- การป็นอันตรายนั้นดีหรือไม่เพราะอะไร
- แฮมควรทำอะไร (เด็กอาจตอบว่า ไปบอกครู ร้องขอความช่วยเหลือ อยู่นิ่งๆ และไม่ตอบโต้ ป็นต้น)
- เด็กจะจัดการกับคนอันตรายอย่างไร
- อธิบายว่าเรื่องนี้จะจบลงด้วยดีได้อย่างไร

2. ฟ้าป็นเด็กทีเงิบและขี้อายมาก เธอไม่ค่อยเล่นกับเพื่อนๆ ทีโรงเรียน คุณครูสังเกตเห็นรอยแผลบนแขนของเธอ พ่อของฟ้าทำร้ายเธอทุกคืน เธอไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ดังนั้น เธอจึงทุบตีและเอาเมล็ดกรีดตัวเอง เธอไม่มีความสุขเลยเวลาทีเธอรู้สึกว่าเธอสมควรถูกทำร้าย

- เด็กคิดว่าเหตุใดฟ้าถึงต้องทำร้ายตนเอง
- เด็กรู้จักใครทีชอบทำร้ายตนเองหรือไม่ เด็กคิดว่าเหตุใดเขาจึงทำเช่นนั้น

- ใครจะช่วยฟ้าได้
- แทนที่จะทำร้ายตนเอง ฟ้าควรทำอะไร
- เด็กจะตอบสนองหรือทำอะไรถ้ามีคนมาทำร้ายเด็ก
- เรื่องนี้ควรจบลงอย่างไรถึงจะดี

ขั้นที่ 3 ให้เด็กยืนเป็นวงกลม ขณะที่คุณอ่านประโยคต่อไปนี้ให้เด็กกระโดดให้สูงที่สุด หากคำตอบคือ “ใช่” แต่ถ้าคำตอบคือ “ไม่ใช่” ให้เด็กนั่งลงและลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว ให้เลือกบางคนมาอธิบายคำตอบที่ให้ (ทั้งคำตอบที่ใช่และไม่ใช่)

1. ฉันชอบหน้าตาตัวเองที่เป็นแบบนี้
2. ฉันชอบครอบครัวของฉัน
3. ฉันชอบไปโรงเรียน
4. ฉันเป็นคนเก่งเวลาอยู่ที่โรงเรียน
5. ฉันปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างดี
6. ฉันอยากเป็นเพื่อนที่ดี
7. ฉันอยากเป็นนักเรียนที่ดี
8. ฉันอยากเป็นลูกสาวหรือลูกชายที่น่ารัก
9. ฉันอยากปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างดี

ขั้นที่ 4 ช่วย让孩子รู้ว่าบางครั้งคำพูดของเขาก็อาจทำร้ายคนอื่น ถามเด็กว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรเวลาที่มีคนพูดจาไม่ดีหรือทำร้ายจิตใจเขา

ขั้นที่ 5 อธิบายว่าคำพูดนั้นสำคัญและการพูดจาดีกับผู้อื่นจะช่วยให้พวกเขาารู้สึกดีกับตัวเอง ให้เด็กฝึกพูดจาดีๆ ต่อกัน เช่น “ฉันชอบรอยยิ้มของคุณเพราะมันทำให้ฉันรู้สึกดี” หรือ “ฉันรู้สึกดีที่มีคุณเป็นเพื่อน”

ขั้นที่ 6 ให้พูดคุยกันว่าเด็กสามารถเลือกได้ว่าจะพูดดีหรือไม่ดีกับผู้อื่น ให้เด็กมีโอกาสสัญญาว่าเขาจะพูดดีๆ กับคนอื่นในสัปดาห์นี้

ขั้นที่ 7 ให้อ่านเหตุการณ์จำลองต่อไปนี้และถามเด็กว่าอะไรคือพฤติกรรมที่เด็กสังเกตเห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม

เหตุการณ์จำลอง: คุณครูชูใจมาถึงห้องช้าไปประมาณ 2-3 นาที ขณะที่โจซึ่งชอบเล่าเรื่องกำลังยืนอยู่หน้าห้องและเล่าเรื่องเดิมๆ ให้เพื่อนฟัง เพื่อนๆ ต่างพากันหัวเราะอย่างสนุกสนาน แต่ดูเหมือนคุณครูชูใจจะไม่ชอบใจเท่าไร เธอสั่งให้โจนั่งลงและหยุดพูด ถ้าเขาไม่ยอมมีปัญหากับเธอ เธอบอกกับนักเรียนในชั้นว่าโจทำตัวเหมือนนกแก้วและเธอไม่ต้องการให้มีนกแก้วในห้องเรียนของเธอ โจรู้สึกอับอายขณะเดินกลับไปนั่งที่และไม่พูดอะไรอีกเลยจนเลิกเรียน

ระหว่างที่กำลังสอน คุณครูชูใจเกิดทำแว่นตาคงและมองอะไรไม่เห็น เด็กที่นั่งอยู่หลังห้องหัวเราะลั่น ขณะที่เด็กที่นั่งตรงกลางรีบวิ่งออกไปช่วยคุณครูชูใจหาแว่นตา หลังจากนั้นเหตุการณ์ก็กลับสู่สภาพปกติ

ขั้นที่ 8 จากเรื่องราวดังกล่าว ให้เด็กอธิบายว่าใครที่มีพฤติกรรมเหมาะสมและไม่เหมาะสม

ขั้นที่ 9 เราจะเปลี่ยนคำพูดที่ไม่เหมาะสมให้เป็นคำพูดที่เหมาะสมได้อย่างไร

ขั้นที่ 10 เหตุใดการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสมและการที่ผู้อื่นปฏิบัติต่อเราอย่างเหมาะสมจึงเป็นเรื่องสำคัญ (เด็กอาจตอบว่า เป็นการสื่อถึงการเคารพ ให้เกียรติ การเห็นคุณค่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ฯลฯ)

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 เมื่อเด็กไม่เห็นค่าของตัวเอง (รู้สึกไม่ดีกับตัวเอง) พวกเขาอาจจะหันไปทำร้ายผู้อื่น หรือแม้กระทั่งตัวเอง

ขั้นที่ 2 ให้พูดคุยเกี่ยวกับการกระทำทารุณในกลุ่มเพื่อนและการทำร้ายตนเอง ปล่อยให้เด็กเล่าความรู้สึกหรือประสบการณ์ของตัวเอง รวมทั้งสิ่งที่พวกเขาอยากแนะนำในการรับมือกับเหตุการณ์ดังกล่าว

ขั้นที่ 3 การกระทำทารุณในกลุ่มเพื่อน:

1. การรังแก
 - ได้แก่ การทุบตี ข่มขู่ ทำให้อับอาย การล้อเล่นแบบแรงๆ การตั้งฉายา การพูดจาลามก การขโมยของ ทำร้าย ทำลายข้าวของ ชักชวนให้คนอื่นปฏิเสธหรือกีดกันบางคนออกจากกลุ่ม และการปล่อยข่าวลือหรือกุเรื่องเกี่ยวกับบางคนขึ้นมา

- ให้เด็กเลือกที่จะแสดงความมั่นใจเวลาที่ถูกรังแก และให้หลีกเลี่ยงสถานที่หรือสถานการณ์ที่จะทำ ให้เด็กถูกรังแก อย่ายอมให้การที่เด็กถูกรังแกทำให้เด็กรู้สึกถูกปฏิเสธหรือโดดเดี่ยว สร้างคุณค่า ให้กับตัวเองโดยการทำในสิ่งที่ทำให้เด็กมีความสุขหรือสิ่งที่เด็กถนัด
- อย่ากลัวที่จะบอกเรื่องที่เด็กถูกรังแกให้ผู้ใหญ่ที่มีอำนาจรับรู้
- หากพบคนกำลังถูกรังแก ให้พยายามไปเรียกผู้ใหญ่มาช่วยจนกว่าคนนั้นจะปลอดภัย

2. การใช้ความรุนแรงของแก๊งอันธพาลและการก่ออาชญากรรม

- วัยรุ่นต้องการการยอมรับและประสบการณ์ที่ตื่นเต้นจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้ความรุนแรง แม้ว่าการกระทำเช่นนั้นอาจจะทำให้พวกเขาบาดเจ็บก็ตาม พวกเขาปรารถนาอำนาจและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
- ช่วยให้วัยรุ่นเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคม พวกเขาต้องการการยอมรับ
- วัยรุ่นบางคนอาจจะมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ชอบใช้ความรุนแรงและพวกเขาอาจจะต้องการที่พึ่งพิงที่ไม่มีการใช้ความรุนแรง

3. การล่วงละเมิดทางเพศ

- คนที่ล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นมักจะเป็นคนที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศมาก่อน
- บางครั้งคนหนุ่มสาวอาจจะใช้เวลาส่วนใหญ่จินตนาการหรือพูดถึงกิจกรรมทางเพศที่อาจนำไปสู่ พฤติกรรมสำส่อนทางเพศ ดังนั้น คนหนุ่มสาวจึงควรหลีกเลี่ยงการพูดคุยหรือการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้
- ความบริสุทธิ์ทางเพศเป็นสิ่งที่ถวายเกียรติพระเจ้าและคู่สมรสในอนาคตของเด็ก

ขั้นที่ 4 การทำร้ายตนเอง

เด็กวัยรุ่นอาจจะรู้สึกโกรธตัวเอง รู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้ง หวาดกลัว ไร้ค่า ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เขาอาจจะเคยถูกคนอื่นทำร้ายมาก่อน เด็กวัยรุ่นบางคนชอบทำร้ายตนเองเพื่อลงโทษตัวเองหรือเรียก ความสนใจ การทำร้ายตนเองอาจมีหลายรูปแบบ อาทิเช่น

- การเอามีดกรีดหรือทำให้ตนเองพิการ
- การเอาไฟเผาอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย
- การดิ่งผม
- การพยายามฆ่าตัวตาย เพราะรู้สึกสิ้นหวังและปรารถนาที่จะหนีจากความยากลำบากในชีวิตแบบถาวร
- การเสพยาและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไอซ์ยาเกินขนาด เพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายและเพื่อหนีจากปัญหาหรือการทารุณกรรมที่ได้รับ

ขั้นที่ 5 คราวนี้ให้กลับมาดูว่าพระคัมภีร์พูดอย่างไรเพื่อที่เด็กจะเข้าใจว่าพวกเขาควรมีทำอย่างไรต่อผู้อื่น ให้พูดคุยกันถึงคุณค่าของการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรัก การคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และความเคารพ

มัทธิว 5:38-41 ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ‘ตาแทนตาและฟันแทนฟัน’ ฝ่ายเรบอกท่านว่าอย่าต่อสู้คนชั่วถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่านก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วยถ้าผู้ใดอยากจะฟ้องศาลเพื่อจะปรับเอาเสื้อของท่านไปก็จงให้เสื้อคลุมแก่เขาเสียด้วยถ้าผู้ใดจะเกณฑ์ท่านให้เดินทางไปหนึ่งกิโลเมตรก็ให้เลยไปกับเขาถึงสองกิโลเมตร

2ทิโมธี 1:7 เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เราแต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรักและการบังคับตนเองให้แก่เรา

2ทิโมธี 2:22 ดังนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงหนีเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม และจงใฝ่ในทางธรรมในความเชื่อ ความรักและสันติสุขร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์

1เซสะโลนิกา 4:3 นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์เว้นเสียจากการล่วงประเวณี

1โครินธ์ 6:18-20 จงหลีกเลี่ยงหนีเสียจากการล่วงประเวณี บาปอย่างอื่นที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้น ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด

1 เปโตร 3:8-9 ในที่สุดนี้ ท่านทั้งหลายจงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เห็นอกเห็นใจกัน รักกันฉันพี่น้อง มีจิตใจอ่อนโยนและอ่อนน้อม อย่าทำการร้ายตอบแทนการร้าย อย่าด่าตอบการด่า แต่ตรงกันข้ามจงอวยพรแก่เขาด้วยว่าพระองค์ได้ทรงเรียกให้ท่านกระทำเช่นนั้น เพื่อท่านจะได้รับพระพร

ขั้นที่ 6 ให้อ่านเหตุการณ์จำลองต่อไปนี้และให้เด็กวัยรุ่นบอกว่าพฤติกรรมใดที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เหตุการณ์จำลอง: โคมน์นั่งฟังขณะที่น้องสาวของเธอร้องไห้เนื่องจากพ่อของเธอไม่ติดกับเธอ โดยบอกกับเธอว่าเธอมันแย่มากเพราะเธอทำอาหารหกกระหว่างที่ถือชามที่หนักไปวางบน โต๊ะอาหาร โคมน์วิ่งออกจากบ้าน

เพราะไม่อยากได้ยินเสียงนกร้อง และมีเด็กผู้ชายคนหนึ่งขี่จักรยานมาชนที่ขาของเขาพอดี ทำให้ขาทางแกง
ของเขาขาดเล็กน้อย โคมตำหนิเด็กที่ขี่จักรยานมาชนเขาว่าแม่ ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งอยู่แถวนั้นได้ยินเข้า จึงรีบ
เข้ามาใกล้เกลี้ยและบอกว่าจะเย็บทางแกงให้ และช่วยเก็บของที่เด็กผู้ชายคนนั้นทำตก พร้อมกับเตือนเขาว่า
ให้ขี่ช้าลงและระมัดระวังให้มากขึ้น

ขั้นที่ 7 ให้เด็กอธิบายว่าใครที่มีพฤติกรรมเหมาะสมและไม่เหมาะสมในเรื่องนี้

ขั้นที่ 8 ให้เด็กอาสาออกมาแสดงตัวอย่างของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและอธิบายว่าพวกเขาจะพูดหรือทำ
ในสิ่งที่เหมาะสมได้อย่างไร

ขั้นที่ 9 เหตุใดการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสมและการที่ผู้อื่นปฏิบัติต่อเราอย่างเหมาะสมจึงเป็นเรื่องสำคัญ
(เด็กอาจตอบว่า เป็นการสื่อถึงการเคารพ ให้เกียรติ การเห็นคุณค่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ฯลฯ)

ขั้นที่ 10 หากมีเวลาให้เด็กแบ่งเป็นกลุ่มย่อยและคิดเหตุการณ์จำลองที่เป็นตัวอย่างของพฤติกรรมที่เหมาะสม
และไม่เหมาะสม และออกมาแสดงเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นช่วยกันบอกว่า พฤติกรรมใดที่เหมาะสมและอันใด
ไม่เหมาะสม

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 จบการเรียนด้วยการอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ให้พวกเขาเข้าใจว่าความคิดที่พวกเขามีต่อตนเองนั้นมีผลต่อ
การปฏิบัติของเขาต่อตนเองและต่อผู้อื่น ขอพระเจ้าช่วยให้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้ตระหนักถึงคุณค่าในตัวเองและมี
ความสามารถในการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักและการเคารพให้เกียรติ

ขั้นที่ 2 แจกสำเนาเอกสาร (ภาคผนวก 5 สำหรับเด็กอายุ 3-11 ปี และ ภาคผนวก 6 สำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป)
ไป) ให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง

บทที่ 4: วิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- พูดถึงพฤติกรรมที่ยอมรับได้ของผู้ใหญ่ที่มีต่อพวกเขา
- แยกแยะได้ว่าการสัมผัสแบบใดที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม
- บอกได้ว่าพื้นที่ใดที่เป็นส่วนตัว ปลอดภัย และเป็นทีลับ
- อธิบายความแตกต่างระหว่างสถานที่ที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - กระดาษเปล่าและปากกาที่มีปกปากกา
 - ลูกบอลสำหรับเด็กประถม
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 7 และ 8
- การจัดสถานที่: ห้องเรียนหรือสถานที่ที่เด็กสามารถนั่งล้อมวงบนพื้นได้

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

ให้ครูหยิบกระดาษเปล่าขึ้นมา อธิบายกับเด็กว่ากระดาษแผ่นนี้แทนเด็กแต่ละคนในห้อง

คราวนี้ให้หยิบปากกาที่มีปกปากกาขึ้นมา อธิบายว่าบางครั้งคนอาจจะไม่ใส่ใจที่จะรักษากระดาษให้ขาวสะอาด พวกเขาอาจจะเห็นแก่ตัวและต้องการทำเครื่องหมายบนกระดาษ

บางครั้งเราไม่สามารถห้ามไม่ให้คนมาทำเครื่องหมายบนกระดาษ แต่ก็มีสิ่งที่เราสามารถทำเพื่อป้องกันไม่ให้คนมาทำเครื่องหมายบนกระดาษหรือลดเครื่องหมายบนกระดาษลง หากเด็กอยากให้กระดาษขาวสะอาดอยู่เสมอ

ให้ถามพวกเขาว่าอะไรคือสิ่งที่พวกเขาสามารถทำเพื่อให้กระดาดขาวสะอาดอยู่เสมอ เด็กอาจจะตอบว่า ปิด ปอกปากกา เอาปากกาไปซ่อน เอากระดาดไปซ่อน เอากระดาดไปฝากไว้ให้ผู้ใหญ่ดูแล ฯลฯ

อธิบายว่า เด็กต้องการรักษากระดาดให้ขาวสะอาดอยู่เสมออันใด พวกเขาจะสามารถปกป้องและป้องกันตนเองจากการทารุณกรรมได้ ในบทเรียนนี้ เด็กจะเริ่มเรียนรู้ที่จะแสดงออกและคิดเกี่ยวกับตนเองเพื่อลดโอกาสในการถูกทารุณกรรมลง

กิจกรรมการเรียนรู้

เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก คุณสามารถนำกิจกรรมของช่วงอายุอื่นมาใช้ได้หากคุณเห็นว่าเหมาะสม

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 ให้เด็กแสดงท่าทางตามหัวข้อด้านล่างในบางหัวข้อและใช้ตุ๊กตาช่วยให้พวกเขาเข้าใจบางหัวข้อเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม และให้เพิ่มคำตอบที่ไม่มีอยู่ในรายการแต่เหมาะสมวัฒนธรรมเข้าไป

ขั้นที่ 2 เริ่มต้นโดยการถามเด็กว่าที่ใดที่พวกเขารู้สึกปลอดภัยมากที่สุด เพราะเหตุใด ให้เด็กยืนขึ้น ในขณะที่คุณทำเป็นเดินไปยังที่ที่ “ปลอดภัย” เหล่านี้ ซึ่งได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็ก คริสตจักร โรงเรียน และบ้าน ช่วยให้เด็กเข้าใจว่าสถานที่เหล่านี้เป็นที่ที่พวกเขาควรจะได้รับความรักและการเอาใจใส่

ขั้นที่ 3 ให้เด็กยืนขึ้นขณะที่คุณทำเป็นเดินไปยังสถานที่ที่ “ไม่ปลอดภัย” เหล่านี้ แล้วให้เด็กแก้มองทำเป็นวิ่งหนีจากสถานการณ์ดังกล่าว เช่น การอยู่กับคนแปลกหน้าสองต่อสอง การอยู่ในที่ลับตาคน การถูกปล่อยให้อยู่ในห้องเพียงลำพังกับผู้ใหญ่ที่ทำให้เด็กกลัว เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ให้เด็กมาขึ้นล้อมคุณไว้และให้กอดกันเป็นวงกลมวงใหญ่ (ให้ต่างคนต่างเอาแขนวางลงบนไหล่หรือเอวของกันและกัน) ขณะที่คุณพูดถึงบุคคลที่ “ปลอดภัย” ซึ่งได้แก่ คนในครอบครัว คุณครู เพื่อนบ้าน เจ้าหน้าที่พัฒนาเด็ก คนที่โบสถ์ และคนอื่นๆ ที่ควรจะปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรักและเอาใจใส่

ขั้นที่ 5 ให้เด็กยืนขึ้นโดยเอามือวางไว้ข้างลำตัว เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราไม่ต้องการสัมผัสหรืออยู่ใกล้บุคคลที่ “ไม่ปลอดภัย” หรือคนที่ทำให้เรากลัวหรือเจ็บปวด เช่น คนในครอบครัวที่ทำร้ายเรา คุณครูที่ใช้คำพูดหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อเรา ผู้ใหญ่ที่ตะแคงเนื้อต้องเด็กด้วยเจตนาที่ไม่ดี คนแปลกหน้าที่ทำให้เด็กกลัว เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ใช้ตุ๊กตาเพื่อแสดงถึงการสัมผัสที่ “เหมาะสม” เช่น การกอดกับเพื่อนแบบรวดเร็ว การจับมือ การเอามือตบเบาๆ ที่หลังเพื่อบอกให้รู้ว่าเด็กทำดีแล้ว เป็นต้น

ขั้นที่ 7 ใช้ตุ๊กตาเพื่อแสดงถึงการสัมผัสที่ “ไม่เหมาะสม” เช่น การกอดที่เนิ่นนานหรือแนบแน่น มือที่บังคับให้เด็กจับต้องอวัยวะเพศของเขา มือที่สัมผัสอวัยวะเพศของเด็ก (ซึ่งปกปิดด้วยเสื้อผ้าท่อนล่างของเด็ก) เป็นต้น

ขั้นที่ 8 ให้เด็กยืนเป็นวงกลม เดินไปรอบๆ และแสดง “พฤติกรรมที่เหมาะสมของผู้ใหญ่” กับเด็กๆ เช่น ผู้ใหญ่ควรทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่า เป็นที่รัก และปลอดภัย ผู้ใหญ่ควรตอบสนองความต้องการของเด็ก (อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย น้ำสะอาด) เป็นต้น

ขั้นที่ 9 ให้เด็กยืนเป็นวงกลม และแสดง “พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ใหญ่” โดยใช้ตุ๊กตาแทนตัวเด็ก ให้เด็กสาธิตระยะเพื่อแสดงการ “ปฏิเสธ” ขณะที่คุณอธิบายว่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ไม่ควรกระทำกับเด็ก

1. ผู้ใหญ่ไม่ควรทำร้ายเด็กไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกายหรือด้านอารมณ์ (ความรู้สึกของเด็ก)
2. ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กถอดเสื้อผ้าออก นอกจากเด็กจะอยู่กับหมอหรือคนที่ช่วยเด็กเวลาที่เด็กมีปัญหาในการเข้าห้องน้ำหรือทำความสะอาดร่างกาย
3. ผู้ใหญ่ไม่ควรเอาอวัยวะเพศของตนเองมาสัมผัสกับร่างกายของเด็กหรือเปิดอวัยวะเพศนั้นให้เด็กดู
4. ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กทำในสิ่งที่เป็นอันตราย
5. ผู้ใหญ่ไม่ควรกีดกันไม่ให้เด็กได้รับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม หรือที่พักอาศัย
6. ผู้ใหญ่ไม่ควรบังคับให้เด็กทำงานหนักทั้งวันจนไม่ได้ไปโรงเรียนหรือไปวิ่งเล่นกับเพื่อน และไม่ควรมาเอาเงินที่เด็กหามาได้ไป

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 ให้เด็กนั่งล้อมวงกันบนพื้น ถามคำถามและกลิ้งลูกบอลไปให้กับเด็กที่ครูเลือกให้เป็นคนตอบคนแรก หลังจากที่ได้เด็กคนแรกตอบคำถามเสร็จ ให้กลิ้งลูกบอลไปให้กับเด็กคนต่อไป ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนเด็กได้อภิปรายครบทุกคน หลังจากนั้นให้ไปที่คำถามถัดไปจนกระทั่งครบทุกคำถาม

- มีคำตอบที่ให้ไว้แล้วท้ายคำถามแต่ละข้อ คุณสามารถเพิ่มคำตอบที่ไม่มีอยู่ในรายการแต่เหมาะสมกับวัฒนธรรมเข้าไปได้ หากเด็กไม่ได้ตอบตามนี้ ให้อธิบายคำตอบที่ให้ไว้กับเด็ก

ขั้นที่ 2 ที่ไหนบ้างที่ปลอดภัยสำหรับฉัน

1. ที่ศูนย์พัฒนาเด็กหรือโครงการ
2. ที่คริสตจักร
3. ที่โรงเรียน
4. ที่บ้านกับคนที่รักเด็ก

ขั้นที่ 3 ที่ไหนบ้างที่ฉันไม่ปลอดภัย

1. ห้ามอยู่เพียงลำพังกับคนแปลกหน้า ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่เด็กไม่สามารถไว้วางใจได้ หรือคนที่โตกว่าเด็กที่เด็กไม่รู้จัก
2. ห้ามไปไหนมาไหนกับคนแปลกหน้าหรือแม่กระทิงคนที่เด็กรู้จักโดยไม่ได้รับอนุญาต
3. ห้ามไปพบกับบางคนในที่ลับตาคน

ขั้นที่ 4 ใครคือคนที่เด็กรู้สึกปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้

1. คนในครอบครัวที่รักและดูแลเอาใจใส่เด็ก
2. คุณครูที่ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักและความห่วงใย
3. เพื่อนบ้านที่ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักและความห่วงใย
4. เพื่อนที่เด็กสามารถไว้วางใจได้

ขั้นที่ 5 ใครคือคนที่เด็กรู้สึกไม่ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้

1. คนในครอบครัวที่ทำร้ายเด็กหรือทำให้เด็กรู้สึกกลัว
2. คุณครูที่เกรี้ยวกราดกับเด็กหรือทำร้ายร่างกายหรือความรู้สึกของเด็ก
3. ผู้ใหญ่ที่ตะแคงเนื้อต้องตัวเด็กอย่างไม่เหมาะสม หรือขอให้เด็กทำในสิ่งที่เด็กลำบากใจ
4. คนแปลกหน้าที่ทำให้เด็กกลัวด้วยหน้าตา กลิ่น คำพูด หรือการกระทำ

5. บางครั้งคนในครอบครัว คุณครู เพื่อนบ้าน หรือเด็กโต ต้องการที่จะใช้อำนาจและควบคุมเด็กด้วยวิธีที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก

ขั้นที่ 6 สัมผัสแบบไหนที่เหมาะสม

1. การกอดกับเพื่อนแบบรวดเร็ว
2. การจับมือกับบางคนที่เด็กชอบ
3. การเอามือตบเบาๆ ที่หลัง ศีรษะ หรือไหล่เพื่อบอกให้รู้ว่ามีคนชื่นชมเด็ก

ขั้นที่ 7 สัมผัสแบบไหนที่ไม่เหมาะสม

1. การกอดที่เนิ่นนานหรือแน่น
2. มือที่บังคับให้เด็กจับต้องอวัยวะเพศของเขา
3. มือที่สัมผัสอวัยวะเพศของเด็ก (ซึ่งปกปิดด้วยเสื้อผ้าท่อนล่างของเด็ก)

ขั้นที่ 8 พฤติกรรมใดที่ผู้ใหญ่ควรทำกับเด็ก

1. ผู้ใหญ่ควรทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่า เป็นที่รัก และปลอดภัย
2. ผู้ใหญ่ควรใช้คำพูดที่ให้กำลังใจ ไม่ใช่คำหยาบ
3. ผู้ใหญ่ควรเคารพความเป็นส่วนตัวของเด็ก
4. ผู้ใหญ่ควรใช้วิธีการลงวินัยเพื่อแก้ไขพฤติกรรม ไม่ใช่การลงโทษด้วยวิธีที่อันตราย
5. ผู้ใหญ่ควรตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก

ขั้นที่ 9 พฤติกรรมใดที่ผู้ใหญ่ไม่ควรทำกับเด็ก

1. ผู้ใหญ่ไม่ควรทำร้ายเด็ก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ความรู้สึก
2. ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กถอดเสื้อผ้าออก นอกจากเด็กจะอยู่กับหมอหรือคนที่ช่วยเด็กเวลาที่เด็กมีปัญหาในการเข้าห้องน้ำหรือทำความสะอาดร่างกาย
3. ผู้ใหญ่ไม่ควรเอาอวัยวะเพศของตนเองมาสัมผัสกับร่างกายของเด็ก
4. ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กทำในสิ่งที่เป็นอันตราย
5. ผู้ใหญ่ไม่ควรกีดกันไม่ให้เด็กได้รับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม หรือที่พักอาศัย
6. ผู้ใหญ่ไม่ควรบังคับให้เด็กทำงานหนักทั้งวันและเอาเงินที่เด็กหามาได้ไปซื้อเหล้า บุหรี่ หรือยาเสพติดให้กับตัวเอง

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 ให้เด็กจัดเก้าอี้เป็นวงกลม ให้เขียนคำถามด้านล่างลงในกระดาษและใส่ลงในหมวกหรือกระเป๋าให้อาสาสมัครออกมาหยิบกระดาษและอ่านคำถามให้เพื่อนๆ ฟัง ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบคำถามดังกล่าวก่อนจะไปที่คำถามต่อไป ทำเช่นนี้จนเด็กได้อภิปรายครบทุกคำถาม

- มีคำตอบที่ให้ไว้แล้วท้ายคำถามแต่ละข้อ คุณสามารถเพิ่มคำตอบที่ไม่มีอยู่ในรายการแต่เหมาะสมกับวัฒนธรรมเข้าไปได้ หากเด็กไม่ได้ตอบตามนี้ ให้อธิบายคำตอบที่ให้ไว้กับเด็ก

ขั้นที่ 2 ที่ไหนบ้างที่ปลอดภัยสำหรับฉัน

1. ที่ศูนย์พัฒนาเด็ก
2. ที่คริสตจักร
3. ที่โรงเรียน
4. ที่บ้านกับคนที่รักเด็ก

ขั้นที่ 3 ที่ไหนบ้างที่ฉันไม่ปลอดภัย

1. ห้ามอยู่เพียงลำพังกับคนแปลกหน้าซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่เด็กไม่สามารถไว้วางใจได้หรือคนที่โตกว่าเด็กที่เด็กไม่รู้จัก
2. ห้ามไปไหนมาไหนกับคนแปลกหน้าหรือ ไปพบกับบางคนในที่ลับตาคน

ขั้นที่ 4 ใครคือคนที่เด็กรู้สึกปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้

1. คนในครอบครัวที่รักและดูแลเอาใจใส่เด็ก
2. คุณครูที่ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักและความห่วงใย
3. เพื่อนบ้านที่ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักและความห่วงใย

ขั้นที่ 5 ใครคือคนที่เด็กรู้สึกไม่ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้

1. คนในครอบครัวที่ทำร้ายเด็กหรือทำให้เด็กรู้สึกกลัว
2. คุณครูที่เกรี้ยวกราดกับเด็กหรือทำร้ายร่างกายหรือความรู้สึกของเด็ก
3. ผู้ใหญ่ที่จับต้องอวัยวะเพศของเด็ก
4. คนแปลกหน้าหรือคนที่เด็กรู้จักที่ทำให้เด็กกลัวด้วยหน้าตา กลิ่น คำพูด หรือการกระทำ
5. บางครั้งคนในครอบครัว คุณครู เพื่อนบ้าน หรือเด็กโต ต้องการที่จะใช้อำนาจและควบคุมเด็กด้วยวิธีที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก

ขั้นที่ 6 สัมผัสแบบไหนที่เหมาะสมสัมผัสที่ไม่ทำให้เด็กอึดอัดหรือลำบากใจ เช่น

- 1.การกอดกับเพื่อนแบบรวดเร็ว
- 2.การจับมือกับบางคนที่เด็กชอบ
- 3.การเอามือตบเบาๆ ที่หลัง ศีรษะ หรือไหล่เพื่อบอกให้รู้ว่ามึนบางคนภูมิใจในตัวเด็ก

ขั้นที่ 7 สัมผัสแบบไหนที่ไม่เหมาะสม

- 1.การกอดที่เนิ่นนานหรือแนบแน่น
- 2.มือที่บังคับให้เด็กจับต้องอวัยวะเพศของเขา
- 3.มือที่สัมผัสอวัยวะเพศของเด็ก (ซึ่งปกปิดด้วยเสื้อผ้าท่อนล่างของเด็ก)
- 4.การจับที่รุนแรงและเนิ่นนานจากคนแปลกหน้าหรือคนที่ทำร้ายเด็ก

ขั้นที่ 8 พฤติกรรมใดที่ผู้ใหญ่ควรทำกับเด็ก

- 1.ผู้ใหญ่ควรทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่า เป็นที่รัก และปลอดภัย
- 2.ผู้ใหญ่ควรใช้คำพูดที่ให้กำลังใจ ไม่ใช่คำหยาบ
- 3.ผู้ใหญ่ควรเคารพความเป็นส่วนตัวของเด็ก
- 4.ผู้ใหญ่ควรใช้วิธีการลงวินัยเพื่อแก้ไขพฤติกรรม ไม่ใช่การลงโทษด้วยวิธีที่อันตราย
- 5.ผู้ใหญ่ควรตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก

ขั้นที่ 9 พฤติกรรมใดที่ผู้ใหญ่ไม่ควรทำกับเด็ก

- 1.ผู้ใหญ่ไม่ควรทำร้ายเด็ก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ความรู้สึก
- 2.ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กถอดเสื้อผ้าออก นอกจากเด็กจะอยู่กับหมอหรือคนที่ช่วยเด็กเวลาที่เด็กมีปัญหาในการเข้าห้องน้ำหรือทำความสะอาดร่างกาย
- 3.ผู้ใหญ่ไม่ควรเอาอวัยวะเพศของตนเองมาสัมผัสกับร่างกายของเด็ก
- 4.ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กทำในสิ่งที่อันตราย
- 5.ผู้ใหญ่ไม่ควรกีดกันไม่ให้เด็กได้รับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม หรือที่พักอาศัย
- 6.ผู้ใหญ่ไม่ควรบังคับให้เด็กทำงานหนักทั้งวันและเอาเงินที่เด็กหามาได้ไปซื้อเหล้า บุหรี่ หรือยาเสพติดให้กับตัวเอง

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 จบการเรียนรู้ด้วยการอธิษฐานเพื่อเด็กๆ ให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของผู้อื่น ขอพระเจ้าช่วยให้เด็กๆ ฝึกที่จะระมัดระวังตนเอง รู้จักขอความช่วยเหลือ และปลอดภัยจากการทารุณกรรม

ขั้นที่ 2 อธิบายสำเนาเอกสาร (ภาคผนวก 7 สำหรับเด็กอายุ 3-8 ปี และ ภาคผนวก 8 สำหรับเด็กอายุ 9ปีขึ้นไป) ที่จะให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง

บทที่ 5: ฉันจะส่งเสริมความปลอดภัยให้กับตนเอง และคนรอบข้างได้อย่างไร

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- อธิบายและประยุกต์ใช้นามยั้งขั้นพื้นฐานที่ถูกสุขลักษณะได้
- อธิบายวิธีป้องกันหรือลดอุบัติเหตุจากเหตุการณ์ เช่น จมน้ำ อุบัติเหตุทางรถยนต์ การถูกรังแก และอันตรายอื่นๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเด็ก

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - เสื้อหรือเครื่องแต่งกายของเด็ก
 - ตุ๊กตาสำหรับเด็กเล็ก
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 9 และ 10
- การจัดสถานที่: ห้องเรียน

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

ให้ครูหยิบเสื้อหรือเครื่องแต่งกายขึ้นมา ให้เด็กพูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเวลาที่เด็กสวมใส่เสื้อหรือเครื่องแต่งกายชุดนี้ คำตอบที่ได้ อาจจะเป็น นึกขาด อาหารหกใส่ มีคนทำอะไรหยาบใส่ เลอะเทอะ เป็นต้น อธิบายให้เด็กเข้าใจว่า เราอาจจะไม่สามารถป้องกันทุกสิ่งได้ แต่เราสามารถเรียนรู้ที่จะป้องกันไม่ให้บางสิ่งเกิดขึ้นได้

ถามเด็กว่าเราจะป้องกันไม่ให้เสื้อผ้าได้รับความเสียหายได้อย่างไรบ้าง เด็กอาจตอบว่า ใส่ผ้ากันเปื้อนเวลารับประทานอาหาร หรือรับประทานอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้อาหารหกใส่ ไม่ยืนใกล้คนที่ถือกรรไกรหรือของมีคม อยู่ให้ห่างจากสิ่งสกปรกหรือยุ่งเหยิง ซักหลังจากที่ใส่แล้ว นำไปเก็บไว้ในตู้เสื้อผ้า เป็นต้น

บอกให้เด็กเข้าใจว่า บทเรียนวันนี้จะช่วยให้พวกเขารู้จักวิธีป้องกันตัวเองจากอันตรายที่มาจากแหล่งต่างๆ พวกเขาไม่ได้รู้ไปหมดว่าอะไรที่เป็นอันตรายต่อพวกเขา แต่พวกเขาสามารถเรียนรู้ที่จะเป็นคนฉลาดและหลีกเลี่ยงปัญหาบางอย่างได้

กิจกรรมการเรียนรู้

เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก คุณสามารถนำกิจกรรมของช่วงอายุอื่นมาใช้ได้หากคุณเห็นว่าเหมาะสม

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 ให้เด็กเล็กแสดงวิธีดูแลตัวเองให้ปลอดภัย สามารถเพิ่มหัวข้อที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมหรือแนวคิดเรื่องความปลอดภัยนอกเหนือจากที่ให้ไว้ได้

ขั้นที่ 2 เด็กสามารถดูแลร่างกายของตัวเองได้

1. ทำท่าล้างมือและให้เด็กทำตามคุณไปที่ละขั้นพร้อมกับอธิบายเด็กว่าคุณกำลังทำอะไร

- ล้างมือด้วยน้ำสะอาด

- ถูมือด้วยสบู่

- เอามือทั้งสองข้างถูไปถูมา

- ล้างมือด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง

- บอกให้เด็กรู้ว่าเวลาไหนที่พวกเขาควรล้างมือ เช่น หลังออกจากห้องน้ำ ก่อนหยิบอาหารใส่ปาก เป็นต้น

2. ทำท่าล้างหน้า

- บอกเด็กว่าการล้างหน้าจะช่วยขจัดเชื้อโรคที่อาจทำให้เด็กเจ็บป่วยออกไป

3. ทำท่าคั้นน้ำ

- บอกเด็กว่าพวกเขาสามารถหาน้ำสะอาดได้ที่ไหนและบอกได้น้ำไม่สะอาดนั้นมีลักษณะอย่างไร

4. ทำท่าฉีดยาให้ตุ๊กตา

- บอกเด็กว่าการฉีดยาอาจจะเจ็บแค่ช่วงสั้นๆ แต่จะช่วยป้องกันไม่ให้ร่างกายเจ็บป่วยชนิดรุนแรง

ขั้นที่ 3 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้สัตว์

ให้บอกชื่อสัตว์ในท้องถิ่นบางชนิด (ทั้งสัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่า) ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กรวมทั้งวิธีปฏิบัติตัวเวลาที่อยู่ใกล้สัตว์เหล่านั้นให้เด็กแสดงวิธีที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยตัวอย่างเช่น งู – ห้ามสัมผัส ไปบอกผู้ใหญ่ อยู่ให้ห่างจากที่อาศัยของมัน

ขั้นที่ 4 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้น้ำ

ให้บอกแหล่งน้ำที่เด็กคิดว่าไม่ปลอดภัย ช่วย让孩子เข้าใจว่าพวกเขาควรอยู่ให้ห่างจากสิ่งใดก็ตามที่อาจทำให้พวกเขาเล่นหรือหล่นลงไป ในน้ำ อย่าปีนขึ้นไปบนสิ่งใดก็ตามที่อาจจะแตกและทำให้เด็กหล่นลงไป ในน้ำ อย่างวางอุปกรณ์ไฟฟ้าไว้ใกล้กับน้ำ อย่าข้ามแม่น้ำไปคนเดียวโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้เตาไฟหรือไฟ

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้ไฟเวลาที่ใส่ชุดหลวมๆ หรือปล่อยผม อย่าจับเตาที่ร้อน ให้ผู้ใหญ่เป็นคนจุดไฟหรือใช้มีดหั่นอาหาร พยายามอย่าเข้าใกล้ไฟ หากมีไฟลุกไหม้อยู่ภายในอาคารหรือบ้านที่เด็กอยู่ ให้รีบวิ่งหนีออกมาข้างนอกให้เร็วที่สุด เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้รถหรือยานพาหนะ

ฝึกทำทางต่อไปนี้กับเด็ก: ไม่วิ่งข้ามถนน จักรวให้แน่นขณะที่รถกำลังวิ่ง หรือไม่ยื่นส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายออกนอกหน้าต่างรถ ถ้าต้องข้ามถนนคนเดียว ให้ดูจนแน่ใจว่าไม่มีรถแล่นมาในระยะใกล้จึงค่อยข้าม (ให้ครูสอนเด็กถึงวิธีการข้ามถนนในบริบทที่เหมาะสมกับพื้นที่)

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 ให้เด็กผลัดกันแสดงวิธีที่ปลอดภัยและหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บหรืออันตราย โดยครูเป็นคนให้หัวข้อและให้เด็กแสดงท่าทางให้เพื่อนที่เลืือทายว่าเขากำลังทำอะไร อธิบายให้เด็กเข้าใจว่าการระมัดระวังตนเองเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างมากต่อความปลอดภัยของตัวเอง อย่าลืมพูดถึงอันตรายอย่างอื่นที่มีอยู่ในท้องถิ่นของคุณด้วย

ขั้นที่ 2 เด็กสามารถดูแลร่างกายของตัวเองได้

คำแนะนำ: เลือกรับประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์ ล้างมือ ดื่มน้ำที่สะอาด นอนหลับให้เพียงพอในตอนกลางคืน ฝึกวัคซีนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันโรค อยู่ให้ห่างไกลจากยาเสพติด ของมีคม บุหรี่ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้สัตว์

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้สัตว์ที่เด็กไม่รู้ว่ามันเป็นมิตรหรือไม่ อย่าแหย่หรือทำร้ายสัตว์ อยู่ให้ห่างจากสถานที่ที่สัตว์ร้าย เช่น งู อาจซ่อนตัวอยู่ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้รถหรือยานพาหนะ

คำแนะนำ: นั่งให้ห่างจากหน้าต่างขณะที่รถกำลังวิ่ง อย่าห้อยโหนอยู่นอกรถที่กำลังวิ่ง เป็นต้น ข้าแต่เด็กถึงวิธีข้ามถนนอย่างปลอดภัย

ขั้นที่ 5 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้น้ำ

คำแนะนำ: อยู่ให้ห่างจากสถานที่ที่เด็กอาจลื่นหรือหล่นลงไปใต้น้ำและจมน้ำ อย่าปีนขึ้นไปบนสิ่งใดก็ตามที่เป็นอันตรายและอาจจะแตกและทำให้เด็กหล่นลงไปใต้น้ำ อย่าวางอุปกรณ์ไฟฟ้าไว้ใกล้กับน้ำ เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้เตาไฟหรือไฟ

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้ไฟเวลาที่ใส่ชุดหลวมๆ หรือปล่อยผม อย่าจับเตาที่ร้อน ให้ผู้ใหญ่เป็นคนจุดไฟหรือใช้มีดหั่นอาหาร พยายามอย่าเข้าใกล้ไฟ หากมีไฟลุกไหม้อยู่ภายในอาคารหรือบ้านที่เด็กอยู่ ให้รีบวิ่งหนีออกมาข้างนอกให้เร็วที่สุด เป็นต้น

ขั้นที่ 7 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยจากบุคคลอันตราย

คำแนะนำ: อยู่ให้ห่างจากสถานที่ที่บุคคลอันตราย เช่น อาชญากร พวกขี้ยา หรือ อันธพาล ชอบไปมั่วสุมกัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 ให้แบ่งเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม ให้หัวข้อด้านล่างกับแต่ละกลุ่มๆ ละหนึ่งหัวข้อ พร้อมกับคำแนะนำเรื่องความปลอดภัย อย่าลืมพูดถึงอันตรายอย่างอื่นหรือคำแนะนำเรื่องความปลอดภัยที่มีอยู่ในท้องถิ่นของคุณ

ขั้นที่ 2 ให้เวลาเด็กประมาณ 10-15 นาที เพื่อคิดละครเกี่ยวกับอันตรายตามหัวข้อที่พวกเขาได้รับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงวิธีที่พวกเขาจะปลอดภัยจากอันตรายดังกล่าว

ขั้นที่ 3 จากนั้นให้เลือกกลุ่มหนึ่งขึ้นมาแสดง พร้อมทั้งอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับ ก่อนที่จะให้กลุ่มต่อไปขึ้นมาแสดง

ขั้นที่ 4 เด็กสามารถดูแลร่างกายของตัวเองได้

คำแนะนำ: เลือกรับประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์ ล้างมือ ดื่มน้ำที่สะอาด นอนหลับให้เพียงพอ ฝึกวัคซีน ป้องกันโรค ไม่เสพยา ของมีนเมา หรือบุหรี่ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้สัตว์

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้สัตว์ที่เด็กไม่รู้ว่ามันเป็นมิตรหรือไม่ อย่าแหย่หรือทำร้ายสัตว์ เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้รถ

คำแนะนำ: นั่งให้ห่างจากหน้าต่างขณะที่รถกำลังวิ่ง อย่าห้อยโหนอยู่นอกรถที่กำลังวิ่ง เป็นต้น

ขั้นที่ 7 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้น้ำ

คำแนะนำ: อยู่ให้ห่างจากสิ่งนี้อาจทำให้เด็กลื่นหรือหล่นลงไปใต้น้ำ อย่าปีนขึ้นไปบนสิ่งใดก็ตามที่เป็นอันตรายและอาจจะแตกและทำให้เด็กหล่นลงไปใต้น้ำ อย่าวางอุปกรณ์ไฟฟ้าไว้ใกล้กับน้ำ เป็นต้น

ขั้นที่ 8 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้เตาไฟหรือไฟ

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้ไฟเวลาที่ใส่ชุดหลวมๆ หรือปล่อยผม อย่าจับเตาที่ร้อน ให้ผู้ใหญ่เป็นคนจุดไฟหรือใช้มีดหั่นอาหาร เป็นต้น

ขั้นที่ 9 ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยจากบุคคลอันตราย

คำแนะนำ: อยู่ให้ห่างจากสถานที่ที่บุคคลอันตราย เช่น อาชญากร คนคิดยา หรือ อันธพาล ชอบไปมีว่สุขกัน

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 จบการเรียนรู้ด้วยการอธิษฐานเพื่อเด็กๆ ให้พวกเขาเข้าใจว่า ความรู้และการกระทำที่ระมัดระวังของพวกเขาจะช่วยทำให้พวกเขาปลอดภัย ขอพระเจ้าช่วยให้เด็กๆ ปลอดภัยจากอันตราย

ขั้นที่ 2 อธิบายสำเนาเอกสาร (ภาคผนวก 9 สำหรับเด็กอายุ 3-8 ปี และ ภาคผนวก 10 สำหรับเด็กอายุ 9 ปี ขึ้นไป) ให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง

บทที่ 6: ฉันทิทธิอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- บอกได้ว่าพวกเขามีสิทธิอะไรบ้างตามที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ
- แสดงให้เห็นถึงวิธีการใช้สิทธิอย่างเหมาะสมผ่านบทบาทสมมติ

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - ก้อนหิน (ขนาดที่เด็กสามารถถือและส่งต่อไปรอบห้องได้)
 - ตุ๊กตาสำหรับเด็กเล็ก
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 11 และ 12
- การจัดสถานที่: ห้องเรียนที่มีที่โล่งกว้างสำหรับเล่นบทบาทสมมติ

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

หยิบก้อนหินขึ้นมา ให้เด็กถือไว้และส่งต่อไปเรื่อยๆ จนเด็กได้ถือหินครบทุกคน ให้บอกกับเด็กว่าก้อนหินไม่มีสิทธิหรือความสามารถในการเลือกสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ให้เด็กช่วยกันบอกสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นกับก้อนหิน เช่น ถูกคนหยิบขึ้นมา ถูกปาออกไป คนเหยียบ ถูกตัดเป็นสองท่อน เป็นต้น ให้เด็กลองจินตนาการว่าถ้าหินพูดได้ มันจะพูดว่าอะไรถ้ามันไม่ยอมให้คนหยิบมันขึ้นมาหรือเหยียบลงไปบนมัน

หยิบภาพเด็กคนหนึ่งหรือภาพหมู่ของเด็กในชั้นเรียนนี้ขึ้นมา อธิบายว่าพระเจ้าทรงรักและสร้างแต่ละคนขึ้นมาโดยมีแผนการที่เฉพาะเจาะจงสำหรับชีวิตของเราแต่ละคน

บางครั้งผู้คนไม่ได้ปฏิบัติต่อเด็กในทางที่ดี แต่เด็กมีสิทธิที่ก้อนหินไม่มี ก้อนหินไม่มีสิทธิพูดว่า คนควรปฏิบัติกับมันอย่างไรหรือมันจะไปไหน คนไม่ต้องถูกลงโทษไม่ว่าเขาจะทำอะไรกับก้อนหินก็ตาม แต่มี

กฎหมายคุ้มครองเด็กให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม บอกให้เด็กทราบว่าบทเรียนวันนี้จะช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขามีสิทธิบางอย่าง

กิจกรรมการเรียนรู้

เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก คุณสามารถนำกิจกรรมของช่วงอายุอื่นมาใช้ได้หากคุณเห็นว่าเหมาะสม

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 ให้เด็กนั่งล้อมวงกันบนพื้น วางตุ๊กตาไว้กลางวง พร้อมกับอธิบายให้เด็กเข้าใจว่าครูจะใช้ตุ๊กตาตัวนี้เพื่อสอนให้เด็กเข้าใจถึงวิธีที่ผู้ใหญ่ควรปฏิบัติต่อเด็ก

หมายเหตุ: เด็กที่อยู่ในวัยนี้จะไม่เข้าใจแนวคิดเรื่องสิทธิที่ตนมี แต่จะเข้าใจว่าพวกเขาควรได้รับการปฏิบัติอย่างไรจึงจะเหมาะสม พวกเขาจะอยู่ในภาวะพึ่งพิงผู้ใหญ่และที่ที่โตกว่า ดังนั้น บทเรียนนี้ควรจะช่วยทำให้พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาควรได้รับการปฏิบัติอย่างไร

ขั้นที่ 2 อธิบายเหตุการณ์ต่อไปนี้ ให้เด็กฟังและให้พวกเขาลองฝึกปฏิบัติกับตุ๊กตาด้วยวิธีที่ผู้ใหญ่ควรปฏิบัติต่อเด็ก โดยมีครูคอยให้คำแนะนำถึงวิธีปฏิบัติดังกล่าว

1. สมมติว่าตุ๊กตาป่วยด้วยโรคที่พบบ่อยในพื้นที่ของคุณ

- ให้เด็กแต่ละคนเลือกทำสิ่งต่อไปนี้คนละหนึ่งอย่าง: อุ้มตุ๊กตาขึ้นมา เอามือตบหลังตุ๊กตาเบาๆ ไกวตุ๊กตาไปมา แสดงความรัก เอายาให้ทาน พาไปหาหมอ เป็นต้น

- บอกให้เด็กรู้ว่าผู้ใหญ่ควรจะช่วยเด็กที่ป่วยให้หายและมีชีวิตรอด

2. สมมติว่าตุ๊กตากำลังมองหาคนมาดูแลเนื่องจากครอบครัวของตุ๊กตาไม่สามารถทำหน้าที่นั้นได้

- ให้เด็กแต่ละคนเลือกทำสิ่งต่อไปนี้คนละหนึ่งอย่าง: พูดว่า “ฉันรักเธอ” กับตุ๊กตา กอด อุ้ม พูดกับตุ๊กตาว่า “ฉันจะดูแลเธอ” ถามตุ๊กตาว่าเด็กอยากอยู่อยู่กับใคร แสดงให้ตุ๊กตาเห็นบ้านของผู้ดูแลคนใหม่ของเขา เป็นต้น

- บอกกับเด็กว่าผู้ใหญ่ควรใส่ใจความต้องการของเด็ก และให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะให้ใครเป็นคนดูแลพวกเขา

3. สมมติว่าตุ๊กตาหิว

- ให้เด็กแต่ละคนเลือกทำสิ่งต่อไปนี้คนละหนึ่งอย่าง: ทำอาหารให้ทาน ป้อนอาหาร นำอาหารชิ้นเล็กๆ ใส่ปากตุ๊กตา ซื้ออาหารให้ตุ๊กตา นำอาหารจากในเมืองกลับมาให้ตุ๊กตา เป็นต้น

- บอกกับเด็กว่าผู้ใหญ่ควรช่วยจัดหาอาหารและสิ่งจำเป็นต่างๆ เพื่อความอยู่รอดของเด็ก

ขั้นที่ 3 อธิบายให้เด็กเข้าใจว่า พระเจ้าทรงเสียดพระทัยเมื่อเด็กที่พระองค์ทรงรักและสร้างมาไม่ได้รับการปฏิบัติเป็นอย่างดีและยุติธรรม ผู้ใหญ่ต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติต่อเด็ก เราต้องดีใจที่พระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นทุกคนและรู้ว่าเราได้รับการปฏิบัติอย่างไร แม้กระทั่งเด็กตัวเล็กๆ

ขั้นที่ 4 ช่วยให้เด็กรู้ว่าใครคือคนที่จะช่วยพวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างดี ถ้าเป็นไปได้ ขอให้เจ้าหน้าที่พัฒนาเด็กและสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นบางคนมาพบกับเด็ก

ขั้นที่ 5 ให้ร่วมใจกันอธิษฐานเผื่อคนที่อยู่ในชีวิตของเด็ก ให้พวกเขาปฏิบัติต่อเด็กอย่างดี ปลอบใจให้เด็กแต่ละคนได้อธิษฐานแบบง่ายๆ ว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดช่วยให้เด็กได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากผู้อื่นและช่วยให้เด็กปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตา อาเมน”

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 อ่านสัททิตีประเภทที่หนึ่งพร้อมทั้งเหตุการณ์จำลองให้เด็กฟัง อภิปรายคำถามและปล่อยให้เด็กเล่าถึงประสบการณ์ของตน จากนั้นให้อ่านสัททิตีประเภทต่อไปพร้อมทั้งเหตุการณ์จำลองจนครบทั้ง 5 ประเภท

ขั้นที่ 2 เด็กมีลิตทิตีคาดหวังว่าผู้ดูแล องค์กร และรัฐบาลจะตัดสินใจบนพื้นฐานของสิ่งที่คิดว่าดีที่สุดสำหรับเด็กแต่ละคน

เหตุการณ์จำลอง: มอมเตรียมตัวที่จะไปโรงเรียนในเช้าวันหนึ่ง แต่พ่อของเขากลับพาเขาไปที่โรงงานและปล่อยเขาไว้ที่นั่น พ่อบอกให้เขาทำงานที่โรงงานแทนที่จะไปโรงเรียน ซึ่งทำให้มอมรู้สึกเสียใจเพราะเขาอยากเรียนหนังสือเพื่อที่วันหนึ่งเขาอาจจะได้เป็นหมอและกลับมารักษาชาวบ้านบนดอยใกล้ๆ กับบ้านของเขา แต่พ่อของเขากลับต้องการเงินจากน้ำพักน้ำแรงของมอมเพื่อนำไปใช้หนี้การพนันและค่าเหล้าที่เขาติดไว้

1. มอมอยากทำอะไร
2. สิ่งที่มอมเลือกนั้นดีหรือไม่
3. พ่อต้องการให้มอมทำอะไร
4. สิ่งที่พ่อเลือกนั้นดีสำหรับมอมหรือไม่
5. มอมจะขอความช่วยเหลือจากใครได้บ้าง

หมายเหตุ: ช่วยให้เด็กรู้ว่ามิใคร่ในชุมชนของคุณที่เด็กสามารถไปขอความช่วยเหลือเวลาที่เจอปัญหาเช่นนี้ได้บ้าง เอาภาพคนเหล่านั้นให้เด็กดู หรือขอให้บางคนในนั้นมาพบกับเด็ก

6. มอมสามารถพูดสิ่งใดกับพ่อเพื่อให้พ่อรับรู้ความรู้สึกและความต้องการของเขา

7. เด็กรู้จักใครใหม่ที่ต้องการความช่วยเหลือในลักษณะนี้

ขั้นที่ 3 เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมและไม่ถูกเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม การเลือกปฏิบัติหมายถึงการที่บางคนถูกกีดกันหรือได้รับการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกับคนอื่น การเลือกปฏิบัติมีหลายรูปแบบ ซึ่งล้วนแล้วแต่นำมาซึ่งการปฏิบัติแบบสองมาตรฐาน

เหตุการณ์จำลอง: ลิเดียเป็นเด็กยากจนที่รักพระเยซู พ่อของเธอเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ เมื่อโรงเรียนมีการคัดเลือกเด็กเพื่อรับรางวัล เธอไม่ได้รับการพิจารณาเพราะเธอเป็นคริสเตียนและพ่อของเธอเป็นเอดส์ ลิเดียรู้สึกเสียใจ เธอรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทุกคนอย่างเสมอภาค แต่โรงเรียนกลับทำให้เธอรู้สึกว่าคุณค่าไม่มีค่า

1. ลิเดียได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมอย่างไร
2. ถ้าเด็กเป็นลิเดีย เด็กจะรู้สึกเช่นไรเพราะเหตุใด
3. ลิเดียควรทำหรือพูดอะไร
4. ใครจะสามารถช่วยลิเดียให้ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมได้
5. เด็กรู้จักใครใหม่ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้ได้สิทธินี้

ขั้นที่ 4 เด็กมีสิทธิเข้าร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกับพวกเขา

เหตุการณ์จำลอง: แม่ของเอ็มป่วยหนัก ป้าของเขาแอบกระซิบกับเพื่อนบ้านบางคนว่าจะทำอย่างไรกับเอ็ม ถ้าแม่ของเขาตาย เอ็มอยากไปอยู่กับครอบครัวของสมาชิกในคริสตจักรที่รักและอธิษฐานเพื่อเขาทุกสัปดาห์ เขาเป็นห่วงแม่ของเขามาก แต่ก็แอบกังวลด้วยว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเขา ไม่มีใครบอกเอ็มเกี่ยวกับการตัดสินใจที่จะมีผลอย่างมากต่อชีวิตของเขา

1. เอ็มต้องการให้ผู้ใหญ่ปฏิบัติต่อเขาอย่างไร
2. ผู้ใหญ่ควรจะทำหรือพูดต่อเอ็มอย่างไร
3. เอ็มควรจะทำหรือพูดอะไรเพื่อให้ผู้ใหญ่รับรู้ความรู้สึกของเขา
4. ใครจะสามารถช่วยเอ็มได้
5. เด็กรู้จักใครใหม่ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้ได้สิทธินี้

ขั้นที่ 5 เด็กมีสิทธิที่จะคาดหวังให้รัฐบาลคำนึงถึงสิทธิทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่พวกเขาพึงได้รับ

เหตุการณ์จำลอง: อีฟได้ยินมาว่าผู้คนที่อยู่ในพื้นที่อื่นของประเทศมีโรงเรียน น้ำสะอาด และมีการแจกอาหารให้กับคนยากจน ในขณะที่อีฟและพี่น้องของเธอต้องเข้านอนพร้อมกับความหิวโหย แคมทุกวัน เธอจะได้ยินเสียงปิ่นจากสงครามระหว่างเผ่า รัฐบาลไม่ได้จัดสรรงบประมาณลงมาช่วยผู้คนที่เธออาศัยอยู่ เพราะมีคนจากหลายเผ่าพันธุ์อาศัยอยู่ที่นั่น อีฟอยากมีชีวิตเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปที่ได้ไปโรงเรียน มีอาหารรับประทาน ได้ดื่มน้ำสะอาด

1. เด็กคิดว่าอีฟรู้สึกอย่างไร
2. อีฟต้องการสิ่งใด เด็กต้องการสิ่งเดียวกันนี้ด้วยหรือไม่
3. เหตุใดอีฟถึงไม่ได้สิทธิดังกล่าว
6. ใครจะสามารถช่วยอีฟได้
7. เด็กรู้จักใครใหม่ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้ได้สิทธินี้

ขั้นที่ 6 เด็กมีสิทธิที่จะมีชีวิต อยู่รอด และรับการพัฒนา

เหตุการณ์จำลอง: เข้มป่วยหนัก เขาต้องรับยาและการผ่าตัดที่โรงพยาบาล ซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมาก แต่ครอบครัวของเขาไม่มีเงินมากมายขนาดนั้น แม่ของเขาได้แต่กอดเขาและร้องไห้ ถ้าเขาไม่ได้รับการผ่าตัดและยา เขาจะตาย

1. สิทธิที่เข้มต้องการให้ผู้ใหญ่ตอบสนองคืออะไร
2. ผู้ใหญ่ควรทำสิ่งใด
3. ใครจะสามารถช่วยเข้ม
4. เด็กรู้จักใครใหม่ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้ได้สิทธินี้

ขั้นที่ 7 ให้อภิปรายถึงสิทธิอื่นๆ ที่เด็กในกลุ่มของคุณจำเป็นต้องรู้ รวมทั้งวิธีการสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความต้องการที่จะได้มาซึ่งสิทธิเหล่านั้น

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 ให้แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3-5 คน ให้มอบหมายหัวข้อต่อไปนี้ให้แต่ละกลุ่มๆ ละหนึ่งหัวข้อ

1. เด็กมีสิทธิคาดหวังให้ผู้ปกครอง องค์กร และรัฐบาล ตัดสินใจบนพื้นฐานของสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเด็กแต่ละคน

2. เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมและไม่ถูกเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม
3. เด็กมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในการตัดสินใจใดๆ ก็ตามที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา
4. เด็กมีสิทธิที่จะคาดหวังให้รัฐบาลคำนึงถึงสิทธิทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่พวกเขาพึงได้รับ
5. เด็กมีสิทธิที่จะมีชีวิต อยู่รอด และรับการพัฒนา

ขั้นที่ 2 ให้แต่ละกลุ่มเลือกเหตุการณ์จำลองที่แตกต่างกัน 3 เหตุการณ์สำหรับหัวข้อที่สามารถประยุกต์ใช้ในพื้นที่ (เมือง หมู่บ้าน เขต) ของคุณได้ พร้อมทั้งแสดงให้เด็กเห็นว่ามีความเป็นไปได้บ้างที่สิทธิของพวกเขาอาจไม่ได้รับความเคารพ

ตัวอย่างเช่น พ่อของมอมเอาเขาออกจากโรงเรียนเพื่อไปทำงานที่โรงงาน มอมอยากเรียนหนังสือเพื่อจะได้เป็นหมอและกลับไปช่วยเหลือคนยากจนในชุมชนของเขา แต่พ่อของเขากลับต้องการมีรายได้เพิ่มเพื่อนำเงินไปชำระหนี้พนันและค่าเช่าที่ติดไว้

ขั้นที่ 3 หลังจากนั้น 10-15 นาที ให้เลือกกลุ่มหนึ่งขึ้นมานำเสนอเหตุการณ์จำลองที่กลุ่มของตนเลือกไว้ และให้เด็กที่เหลือช่วยกันแนะนำวิธีการรับมือกับเหตุการณ์ดังกล่าวด้วยการเคารพต่อสิทธิเด็ก หนุุนใจให้เด็กใช้ทักษะในการแก้ปัญหาและการพูดคุยในเชิงบวกเพื่อชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่ควรกระทำ รวมทั้งบอกให้เด็กทราบว่าใครในชุมชนที่เด็กต้องเข้าไปหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิแต่ละประเภทของพวกเขา

ตัวอย่างเช่น มอมสามารถพูดคุยกับพ่อของเขาเพื่อขอทำงานหลังเลิกเรียนหรือช่วงวันหยุดแทนเพื่อเขาจะสามารถไปโรงเรียนได้ นอกจากนี้ มอมอาจจะเข้าไปหาหรือกับครูถึงวิธีที่เขาจะสามารถเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยได้ และมอมสามารถบอกเรื่องนี้กับเจ้าหน้าที่พัฒนาเด็กของคอมแพสชั่นเพื่อเขาจะสามารถอธิบายเพื่อและช่วยเหลือมอมได้

ขั้นที่ 4 หากยังมีเวลาหรือยังมีกลุ่มที่ยังไม่ได้ออกมาแนะนำ ให้ใช้หัวข้อเพิ่มเติมต่อไปนี้

1. เด็กมีสิทธิในเรื่องความเป็นส่วนตัว
2. เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมรวมทั้งได้รับการปกป้องจากการใช้ความรุนแรงการทารุณกรรมและการปล่อยปละละเลยจากพ่อแม่ผู้ปกครองหรือใครก็ตามที่เป็นผู้ดูแลพวกเขา
3. เด็กที่พ่อแม่ไม่สามารถดูแลได้จริงๆ จะต้องได้รับการดูแลจากคนที่เคารพสิทธิของพวกเขาทั้งในเรื่องศาสนา วัฒนธรรม และภาษา
4. เด็กควรจะได้รับปกป้องจากการทำงานที่เป็นอันตราย หรืออาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือการศึกษาของพวกเขา

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 จบการเรียนรู้ด้วยการอธิษฐานเพื่อเด็กๆ ให้พวกเขาเข้าใจว่า สิทธิของพวกเขาขึ้นมาจากพระเจ้าผู้ทรงรักพวกเขาและมอบพวกเขาไว้ให้อยู่ภายใต้ความดูแลและการปกป้องของผู้อื่น ทูลขอพระเจ้าให้ส่งคนมาเป็นปากเป็นเสียงแทนพวกเขาและปกป้องพวกเขาจากคนที่จะลิดรอนสิทธิที่พวกเขาพึงได้รับ

ขั้นที่ 2 อธิบายสำเนาเอกสาร (ภาคผนวก 11 สำหรับเด็กอายุ 3-8 ปี และ ภาคผนวก 12 สำหรับเด็กอายุ 9 ปี ขึ้นไป) ที่จะให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง

บทที่ 7: ฉันทควรทำอย่างไรหากถูกทารุณกรรม

วัตถุประสงค์

หลังจากที่จบบทเรียนนี้แล้ว เด็กจะสามารถ

- อธิบายถึงคุณค่าของความสัมพันธ์ที่สามารถไว้วางใจได้
- บอกได้ว่าพวกเขาจะไปขอความช่วยเหลือได้ที่ไหน
- อธิบายขั้นตอนของการรายงานกรณีที่มีการทารุณกรรมเกิดขึ้น

ข้อกำหนด

ข้อกำหนดสำหรับบทเรียนนี้ได้แก่

- ขนาดของกลุ่ม: ทั้งชั้นเรียน
- เวลา: 45-60 นาที
- วัสดุ/อุปกรณ์:
 - เป็นทางเลือก: ให้เชิญศิษยาภิบาลหรือใครก็ตามที่สามารถให้คำปรึกษาแก่เด็กที่กำลังมีปัญหาหรือต้องการใครสักคนที่พวกเขาจะสามารถเล่าประสบการณ์การทารุณกรรมที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ให้ฟังได้
 - ตุ๊กตาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
 - กระดานดำหรือไวท์บอร์ด
 - พระคัมภีร์สำหรับเด็กโต
 - สำเนาเอกสารหน้าภาคผนวก 13, 14 และ 15 ที่จะให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้าน
- การจัดสถานที่: ห้องเรียน

กิจกรรม

กิจกรรมเริ่มต้น

อธิบายให้เด็กเข้าใจว่าบทเรียนในวันนี้อาจกระทบอารมณ์ความรู้สึกของพวกเขา แต่บอกให้พวกเขารู้ว่าจุดประสงค์ของการพูดคุยเรื่องนี้ก็เพื่อช่วยพวกเขาจัดการกับการทารุณกรรมที่เกิดขึ้นและรับการเยียวยา หนุนใจให้เด็กซักถาม แสดงความคิดเห็น หรือบอกกับคุณหากพวกเขารู้สึกอึดอัดกับกิจกรรมบางอย่างหรือต้องการใครสักคนที่พวกเขาสามารถพูดคุยด้วยเป็นการส่วนตัว

บทเรียนวันนี้จะเป็นพลังที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กได้ แต่การสื่อสารข้อมูลดังกล่าวออกไปนั้น จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ถ้าเป็นไปได้ ให้ผู้ใหญ่ที่เคยผ่านการอบรมเรื่องการให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมเป็นคนพูดคุยกับเด็ก

เริ่มต้นการเรียนด้วยการอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอขอบคุณที่ทรงรักเราไม่ว่าเราจะผ่านประสบการณ์เช่นไรมาก็ตาม ขอขอบคุณที่ทรงส่งคนที่รักเราด้วยความรักของพระองค์มาให้กับเรา โปรดช่วยเราในการเปิดเผยบาดแผลที่ลึกที่สุดในหัวใจของเราออกมาและยอมรับว่าพระองค์สามารถนำการเยียวยาเข้าสู่ชีวิตของเราได้ ในพระนามพระเยซู อาเมน”

กิจกรรมการเรียนรู้

เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก คุณสามารถนำกิจกรรมของช่วงอายุอื่นมาใช้ได้หากคุณเห็นว่าเหมาะสม

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

ขั้นที่ 1 ใช้ตุ๊กตาเพื่อทบทวนและให้เด็กฝึกพูดคำว่า “ไม่” ต่อการสัมผัสหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแต่ละประเภท

1. ทบทวนสัมผัสที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม (บทที่ 4)
2. ทบทวนพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของผู้อื่น (บทที่ 4)

ขั้นที่ 2 ให้เด็กมีโอกาสดับตุ๊กตาและปฏิบัติต่อตุ๊กตาด้วยความรัก

ขั้นที่ 3 บอกกับเด็กว่าถ้ามีใครมาแตะเนื้อต้องตัวหรือปฏิบัติต่อพวกเขาในทางที่ไม่เหมาะสม พวกเขาสามารถหยุดการกระทำดังกล่าวได้ด้วยวิธีต่างๆ ให้เด็กลองแสดงหรือฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ตะโกนว่า “หยุดนะ” หรือ “ไม่นะ”
2. ร้องเสียงดังจนกว่าจะมีคนมาช่วย
3. วิ่งหนีเพื่อไปหาผู้ใหญ่ที่เขาไว้ใจมาช่วย
4. บอกกับผู้ใหญ่ที่เขาไว้ใจถึงการกระทำดังกล่าว

ขั้นที่ 4 เปิดโอกาสให้เด็กบอกว่าพวกเขาเคยถูกสัมผัสหรือได้รับการปฏิบัติในทางที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ ถ้ามี ให้แยกไปพูดคุยกับเด็กเป็นการส่วนตัวเพื่อพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมจริงหรือไม่

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 6-11 ปี

ขั้นที่ 1 ให้เด็กอธิบายถึงการทารุณกรรมประเภทต่างๆ (ทางด้านร่างกาย อารมณ์ ทางเพศ และการทอดทิ้ง) ที่ได้มีการอภิปรายไปในบทก่อนหน้านี้ รวมทั้งทบทวนด้านที่มีให้เห็นอยู่บ่อยๆ ในชุมชนของคุณ หรือมีผลต่อเด็กในโครงการ

ขั้นที่ 2 ให้เด็กเสนอแนะวิธีที่จะหยุดการทารุณกรรม

1. รู้จักพูดคำว่า “ไม่” กับใครก็ตามที่พยายามจะทำการทารุณกรรมในทุกรูปแบบ

ข้อเสนอแนะ: ร้องเสียงดัง ตะคอกใส่เขาไปว่า “หยุด” อาย้ออมไปไหนกับใครง่ายๆ ปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับใครก็ตามที่กำลังทำสิ่งที่ทำให้เด็กอึดอัด เป็นต้น

2. รู้จักวิ่งหนี ตะฮอนตัว หรือหลบหนีออกจากสถานการณ์ที่มีการทารุณกรรม

ข้อเสนอแนะ: ฝึกวิธีการป้องกันตัวแบบง่ายๆ เช่น ตะไปที่อวัยวะสำคัญ จ้มตา กัดจมูก เป็นต้น

ขั้นที่ 3 อธิบายให้เด็กรู้ว่าทันทีที่เด็กหนีออกมาได้ ให้เด็กรีบไปบอกผู้ใหญ่ที่เขาไว้วางใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

1. บอกให้เด็กรู้ว่าใครคือคนที่น่าไว้วางใจและสามารถช่วยพวกเขาได้ (เช่นครูผู้ดูแลตำรวจสมาชิกในคริสตจักร เจ้าหน้าที่พัฒนาเด็กของคอมแพสชั่น เป็นต้น)

2. ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ควรจะช่วยเหลือที่อยู่ที่ปลอดภัยให้กับเด็ก

3. ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ควรติดต่อคนที่สามารถช่วยเขียนรายงานเกี่ยวกับรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

4. ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ควรจะหาคนที่สามารถให้คำปรึกษากับเด็กได้

5. ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้จะช่วยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมตัวผู้กระทำผิด

ขั้นที่ 4 บอกให้เด็กรู้ว่าควรมีการรายงานเรื่องนี้ เด็กควรจะ

1. เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมา และหากพวกเขามีอารมณ์โกรธหรือร้องไห้ไปด้วยขณะที่บรรยายถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก็ไม่เป็นไร

2. ให้ตอบทุกคำถาม ไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผู้กระทำผิดหรือพยายามที่จะปกป้องใคร คนที่ทำร้ายเด็กจะไปทำร้ายคนอื่นอีกหากเด็กไม่ช่วยหยุดยั้งเขาด้วยการพูดความจริงผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลเด็กสามารถปกป้องเด็กจากผู้กระทำผิดได้แต่เด็กต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

3. เปิดเผยรายละเอียดของเหตุการณ์เช่นเกิดขึ้นที่ไหนเมื่อไหร่และถ้าเหตุการณ์แบบเดียวกันนี้เกิดขึ้นอีกให้ระบุว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้างพยายามนึกและให้ข้อมูลที่ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้เด็กอาจจะได้รับการขอให้เขียนหรือวาดภาพเพื่อบรรยายรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น

4. ผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลจะไม่ตัดสินหรือโกรธ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ความจริงเพื่อจะสามารถช่วยเด็กได้

ขั้นที่ 5 เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าประสบการณ์และความรู้สึกของพวกเขา ให้มีผู้ใหญ่สักคนอยู่ตรงนั้นด้วย เพื่อเขาจะสามารถพูดคุยกับเด็กเป็นการส่วนตัวเกี่ยวกับการทารุณกรรมที่พวกเขาประสบมา

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 1 ให้อภิปรายหัวข้อด้านล่าง พร้อมทั้งอธิบายถึงวิธีที่จะรับมือกับการทารุณกรรม ให้มีผู้ใหญ่สักคนอยู่ตรงนั้นด้วยเพื่อจะสามารถพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับเด็กได้

ขั้นที่ 2 ขอความช่วยเหลือทันทีที่เรียนรู้ว่าใครจะสามารถช่วยเหลือเด็กในการรายงานเกี่ยวกับการทารุณกรรมที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 เล่าถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กอย่างตรงไปตรงมา เด็กอาจจะมีอารมณ์โกรธหรือร้องไห้ไปด้วยขณะที่บรรยายถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่เป็นไร

ขั้นที่ 4 ให้ตอบทุกคำถามและไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายหรือพยายามที่จะปกป้องใครคนที่ทำร้ายเด็กจะไปทำร้ายคนอื่นอีกหากเด็กไม่ช่วยหยุดยั้งเขาด้วยการพูดความจริงผู้ใหญ่หรือผู้ที่ดูแลเด็กสามารถปกป้องเด็กจากผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายได้แต่เด็กต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 เปิดเผยรายละเอียดของเหตุการณ์ เช่น เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไหร่ บ่อยแค่ไหน และมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ให้ลำดับเหตุการณ์เท่าที่นึกได้

1. เด็กอาจจะได้รับการขอให้เขียนหรือวาดภาพเพื่อบรรยายรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น
2. ผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลจะไม่ตัดสินหรือ โกรธ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ความจริงเพื่อจะสามารถช่วยเด็กได้

ขั้นที่ 6 ขอให้แน่ใจว่าเด็กอยู่ในที่ที่ปลอดภัย หากเด็กไม่สามารถออกจากสถานการณ์นั้นได้ด้วยตัวเอง ให้ขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ อย่ายืนในที่ๆ อาจทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรมมากขึ้นไปอีก

ขั้นที่ 7 ให้บางคนคอยให้คำปรึกษาแก่เด็ก ที่ปรึกษาที่ผ่านการอบรมมาแล้วสามารถช่วยเด็กในการบอกเล่าถึงความรู้สึกด้วยวิธีที่จะนำไปสู่การเยียวยาและการให้อภัย หากเด็กพยายามที่จะไม่สนใจการทารุณกรรม เด็กจะบาดเจ็บทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ความรู้สึกทั้งในเวลานี้และในอนาคต

- วิธีที่ดีที่สุดคือพูดออกมาแม้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้เด็กเจ็บปวดก็ตามบาดแผลและความอับอายอาจจะยังคงอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งแต่เด็กสามารถรับความช่วยเหลือและคำแนะนำเพื่อจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นและมีความคิดที่ดีต่อตัวเองซึ่งจะช่วยรักษาบาดแผลให้กับเด็กได้

ขั้นที่ 8 ในบางสถานการณ์ ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินการตามกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่พัฒนาเด็กและที่ปรึกษา จะคอยให้คำแนะนำและพาเด็กไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจหากจำเป็น

ขั้นที่ 9 อธิษฐานต่อพระเจ้า

1. ให้เปิดข้อพระคัมภีร์เหล่านี้และเปลี่ยนเป็นคำอธิษฐาน

- 2 โครินธ์ 1:3-4 สาธุการแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสตเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงความเมตตา พระเจ้าแห่งความหวังทุกอย่าง พระองค์ผู้ทรงช่วยให้เราในการทุกข์ยากทั้งสิ้นของเรา เพื่อเราจะสามารถชื่นชมยินดีคนเหล่านั้น ที่มีความทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยความช่วยเหลือ ซึ่งตัวเราเองได้รับจากพระเจ้า

- สดุดี 34:18 พระเจ้าทรงอยู่ใกล้ผู้ที่จิตใจพกซำ และทรงช่วยผู้ที่จิตใจสำนึกผิด

- วิวรรณ์ 21:3-4 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า “ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขาพระเจ้าจะทรงเสด็จน้ำตาทุกหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวด จะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว”

ขั้นที่ 10 อย่าคิดแก้แค้น

ขั้นที่ 11 จงให้อภัย

หากว่าเด็กรู้จักบางคนที่กำลังถูกทารุณกรรม เด็กจะอย่างไร

ขั้นที่ 1 ให้เด็กแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 3-5 คน และให้เด็กช่วยกันหาวิธีที่จะช่วยเพื่อนที่ถูกทารุณกรรม

ขั้นที่ 2 หลังจากนั้น 10 นาที ให้แต่ละกลุ่มออกมาแบ่งปันความคิดของตนเอง เขียนคำแนะนำลงบนกระดาษไวท์บอร์ด

ขั้นที่ 3 อภิปรายถึงวิธีที่พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยผู้ที่ประสบความทุกข์ยากหรือถูกทารุณกรรม ให้เด็กอาสาออกมาอธิบายถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงปลดปล่อยพวกเขา

เด็กจะอย่างไรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทารุณกรรมหรือไม่ให้เกิดการทำซ้ำ

ขั้นที่ 1 รู้จักสัญญาณที่บ่งชี้ว่าบางคนกำลังต้องการอำนาจและการควบคุม เช่น

1. การข่มขู่

- ชูว่าจะทำร้าย หึงไปและไม่กลับมาอีก พยายามฆ่าตัวตาย ให้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว

2.การทำให้กลัว

- ด้วยท่าทาง การแสดงออก ภาพลักษณ์ การทำลายสิ่งของ การทารุณสัตว์ เป็นต้น

3.การทำร้ายความรู้สึก

- การใช้คำพูดที่ทำให้บางคนรู้สึกแย่หรือด้อยค่า เรียกชื่อหรือสร้างสถานการณ์ที่ทำให้เด็กคิดว่าเขาหรือเธอนั้นผิดหรือเป็นบ้า ทำให้บางคนต้องอับอายหรือรู้สึกผิด

4.การกีดกันเด็กออกจากสังคม

- ไม่ให้เด็กติดต่อกับผู้อื่นโดยการควบคุมผู้ที่เด็กจะพบปะหรือมีปฏิสัมพันธ์ด้วย รวมทั้งกักบริเวณและตีกรอบสิ่งที่เด็กสามารถทำได้หรือไม่ได้

5.การไม่ให้ความสำคัญ ปฏิเสธ และตำหนิ

- ไม่ให้ความสำคัญกับข้อกังวลเรื่องการทารุณกรรม ไม่เชื่อว่ามีทารุณกรรมเกิดขึ้น หรือโทษว่าเด็กเป็นต้นเหตุของการทารุณกรรมนั้น

6.การเลือกปฏิบัติทางเพศ

- ปฏิบัติกับเด็กเยี่ยงทาสและไม่ให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพราะเป็นคนละเพศ

7.การใช้ประโยชน์จากเด็กในแง่เศรษฐกิจ

- ถูกบังคับให้หยุดเรียนเพื่อไปทำงาน ไม่ได้รับค่าจ้างในอัตราที่เหมาะสม ไม่สามารถเก็บเงินที่ตนเองหามาไว้เอง เป็นต้น

8.รู้ว่าอะไรคือพฤติกรรมที่เด็กควรและไม่ควรปฏิบัติต่อผู้อื่นและตัวเด็กเอง

9.รู้ว่าอะไรคือพฤติกรรมที่ผู้อื่นควรและไม่ควรปฏิบัติต่อเด็ก

10.เข้าใจสิทธิของตนเองและสามารถรายงานให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบหากมีการละเมิดสิทธิดังกล่าวโดยเจตนา

11.อยู่ให้ห่างไกลจากสถานการณ์ที่เสี่ยงและเป็นอันตราย โดยคิดถึงความปลอดภัยของตนเอง

ขั้นที่ 2 จงดูให้แน่ใจว่าความต้องการของเด็กได้รับการตอบสนอง เพราะอาจจะมีบางคนที่ใช้ความต้องการทางกายภาพและอารมณ์ของเด็กเป็นช่องทางในการหาประโยชน์หรือล่วงละเมิดเด็ก

- หาผู้ใหญ่ที่สามารถช่วยเหลือเด็ก ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาเด็กและคริสตจักรที่เป็นคู่สัญญากับคอมแพสชั่น

ขั้นที่ 3 จงเชื่อมั่นและภูมิใจในตัวเอง จงคิดบวกเกี่ยวกับตัวเองและมองหาสิ่งดีที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตของเด็ก

ขั้นที่ 4 จงตระหนักว่าอาจมีคนนำข้อมูลส่วนตัวของเด็กไปใช้บนอินเทอร์เน็ตหรืออาจมีคนนำภาพของเด็กไปตัดต่อเป็นภาพอนาจาร

1. ให้เด็กฝึกที่จะปฏิเสธหากเจอคำถามที่พบบ่อยในชุมชนของคุณ

- ฉันทนขอถ่ายรูปเด็กได้ไหม
- ขออีเมลล์ของเด็กหน่อยได้ไหม
- ขอทำสวยๆ สักรูปได้ไหม
- ขอที่อยู่เด็กหน่อย
- ปกติเด็กกลับบ้านกี่โมงฉันอยากไปเยี่ยมเด็กที่บ้านนะ

ขั้นที่ 5 เมื่อไรก็ตามที่เด็กรู้สึกอึดอัดไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รีบออกจากที่นั้นและไปขอความช่วยเหลือ

1. ฝึกเรียกชื่อและแสดงภาพของคนที่อยู่ที่โครงการและคริสตจักรคู่สัญญาของคอมแพสชั่น

ขั้นที่ 6 รายงานทุกสิ่งที่เกิดขึ้น

1. แจกกระดาษซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการรายงานเรื่องการทารุณกรรมให้กับเด็กแต่ละคน
2. อธิบายรายละเอียดแต่ละขั้นตอนอย่างระมัดระวัง และเปิดโอกาสให้เด็กซักถามและพูดถึงสิ่งที่พวกเขากังวล

ขั้นที่ 7 ช่วยเหลือใครก็ตามที่เด็กรู้จักที่เขาอาจจะกำลังเผชิญกับการทารุณกรรมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

1. อธิบายวิธีที่จะเข้าหาเพื่อนด้วยความกังวลและห่วงใย
2. อธิบายถึงประโยชน์ของการมีเพื่อนอยู่เคียงข้างและความรับผิดชอบในการช่วยเหลือผู้อื่น

ขั้นที่ 8 อย่างรู้สึกอายที่จะพูดถึงการทารุณกรรมหรือสถานการณ์ที่มีการทารุณกรรมเกิดขึ้น

กิจกรรมส่งท้าย

ขั้นที่ 1 ขออาสาสมัคร 1 คน ออกมาอ่านพระธรรมเอเฟซัส 2:10 ให้เด็กคนอื่นๆ ฟัง

เอเฟซัส 2:10 เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบภารกิจซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ

ขั้นที่ 2 ให้เด็กช่วยกันคิดถึงสิ่งดีที่พระเจ้าทรงดำริให้พวกเขากระทำ จากนั้นให้อภิปรายกันถึงวิธีที่จะสามารถจดจ่ออยู่กับการประกอบภารดีแม้ว่าพวกเขาจะเผชิญปัญหาหรือการทารุณกรรมในชีวิตก็ตาม

ขั้นที่ 3 จบการเรียนรู้ด้วยการอธิษฐานเพื่อเด็กให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาสามารถเลือกที่จะช่วยกันหยุดยั้งการทารุณกรรมและเรียนรู้ที่จะปล่อยให้ความรักของพระเจ้าเยียวยาชีวิตของพวกเขา ให้เด็กอาสาที่จะอธิษฐานเพื่อเรื่องนี้ด้วย

ขั้นที่ 4 อธิบายสำเนาเอกสาร (ภาคผนวก 13 สำหรับเด็กอายุ 3-11 ปี และ ภาคผนวก 14 และ 15 สำหรับเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป) ที่จะให้เด็กนำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง

การประเมิน (Assessment)

ทดสอบความรู้ความเข้าใจของเด็กๆ โดยให้พวกเขาทำกิจกรรมต่อไปนี้

ตารางที่ 1 กิจกรรมการประเมิน

คำถาม	คำตอบ
เด็กเข้าใจหรือไม่ว่าการทารุณกรรมเด็กคืออะไร	
เด็กสามารถอธิบายวิธีที่จะหลีกเลี่ยงจากการทารุณกรรมได้หรือไม่	
เด็กกล้าเล่าเรื่องการทารุณกรรมกับผู้ใหญ่ที่เขาไว้วางใจหรือไม่	

การวัดผล (Evaluation)

ให้วัดผลกระบวนการเรียนรู้และแผนการสอนผ่านกิจกรรมต่อไปนี้:

ตารางที่ 2 กิจกรรมวัดผล

คำถาม	คำตอบ
สิ่งที่ทำแล้วได้ผลลัพธ์ที่ดีในหลักสูตรนี้คืออะไร	
สิ่งที่ทำแล้วได้ผลลัพธ์ที่ไม่ดีในหลักสูตรนี้คืออะไร	
คุณชอบกิจกรรมใดในหลักสูตรนี้	
มีสิ่งใดที่ยังต้องปรับปรุงสำหรับหลักสูตรนี้	

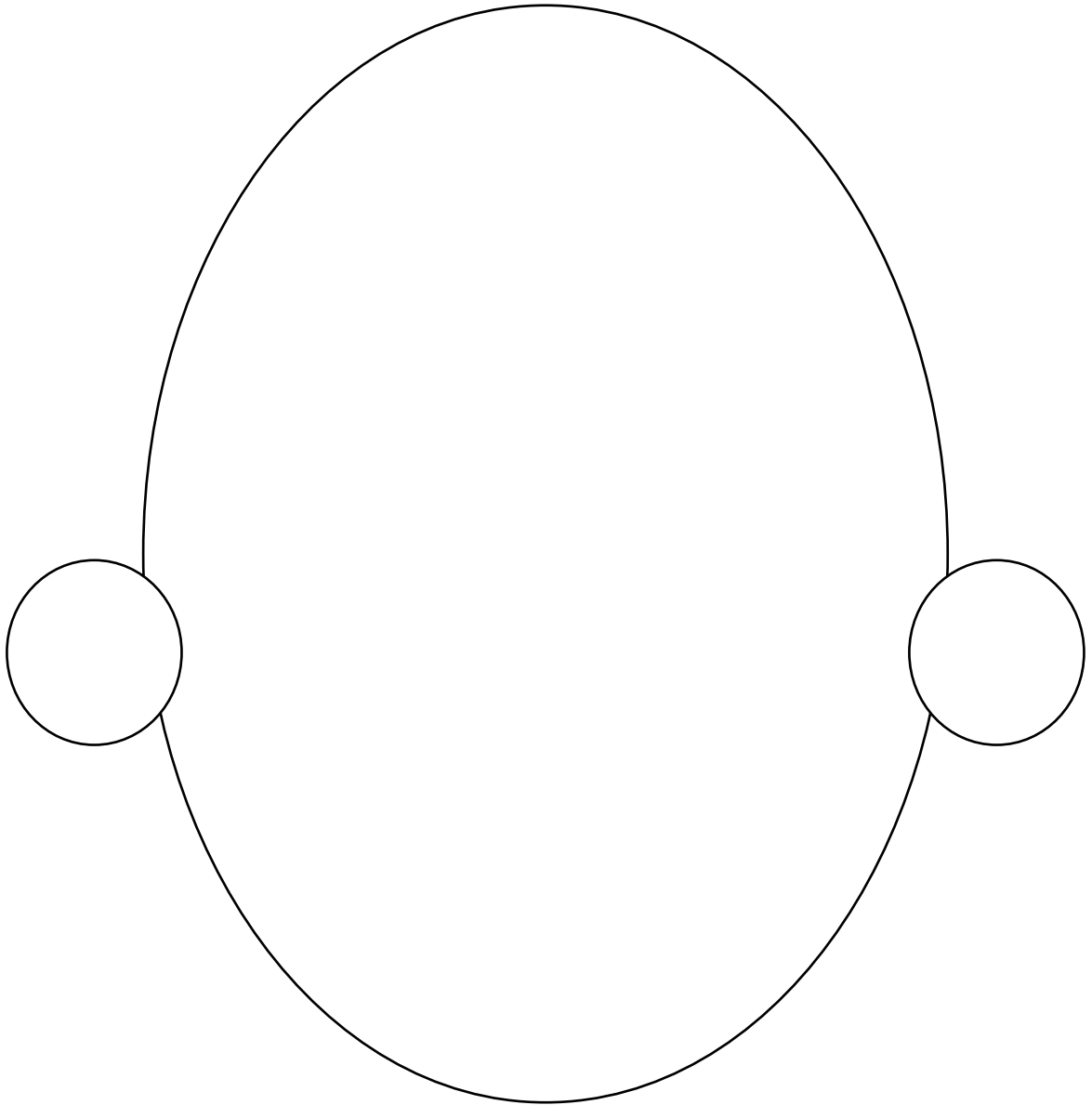
เอกสารอ้างอิง

Baker, L., Jaffe, P.G., & Ash Bourne, L. (2002). Children Exposed to Domestic Violence, Power and Control Wheel Chart. Retrieved on August 12, 2010 from <http://www.lfcc.on.ca/ece-us.PDF>, 5.

United Nations. (1991). *Proceedings of UN '91: Convention on the Rights of the Child*. 16 December 1991. New York. Retrieved on August 12, 2010 from <http://www.dcsf.gov.uk/everychildmatters/strategy/strategyandgovernance/uncrc/unitednationsarticles/uncrcarticles/>

ภาคผนวก 1: พระเจ้ารักฉัน (อายุ 3-11 ปี)

จงวาดภาพใบหน้าที่มีความสุขของเด็กเพราะพระเจ้ารักเด็ก

พระเจ้ารัก _____

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพเด็กกำลังทำบางสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างเด็กมาเพื่อให้กระทำสิ่งนั้น

ภาคผนวก 2: พระเจ้ารักฉัน (อายุ 12 ปีขึ้นไป)

พระเจ้ารักเด็ก:

เยเรมีย์ 31:3 พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาจากที่ไกล ตรัสว่า ‘เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงมีความรักมั่นคงต่อเจ้าสืบไป’

1 ยอห์น 3:16 จงคิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างเด็กและรู้จักเด็ก:

ปฐมกาล 1:27 พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

สดุดี 139:14-16 ข้าพระองค์โมทนาพระคุณ พระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำ ให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์ พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ วันทั้งหลายทุกวันที่กำหนดให้ข้าพระองค์ นั้น ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์ เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย

เด็กมีค่าสำหรับพระเจ้า:

มัทธิว 10:29-31 นกกระจาบสองตัวเขาขายบาทหนึ่งมิใช่หรือ แต่ถ้าพระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ นกนั้นแม้สักตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้ ถึงผมของท่านทั้งหลาย ก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น เหตุฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านกกระจาบหลายตัว

มัทธิว 19:13-14 ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กๆมาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอธิษฐาน แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”

1 ทิโมธี 4:12 อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์

พระเจ้าทรงทอดพระเนตรสิ่งที่อยู่ภายในเด็ก:

1 ซามูเอล 16:7 แต่พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”

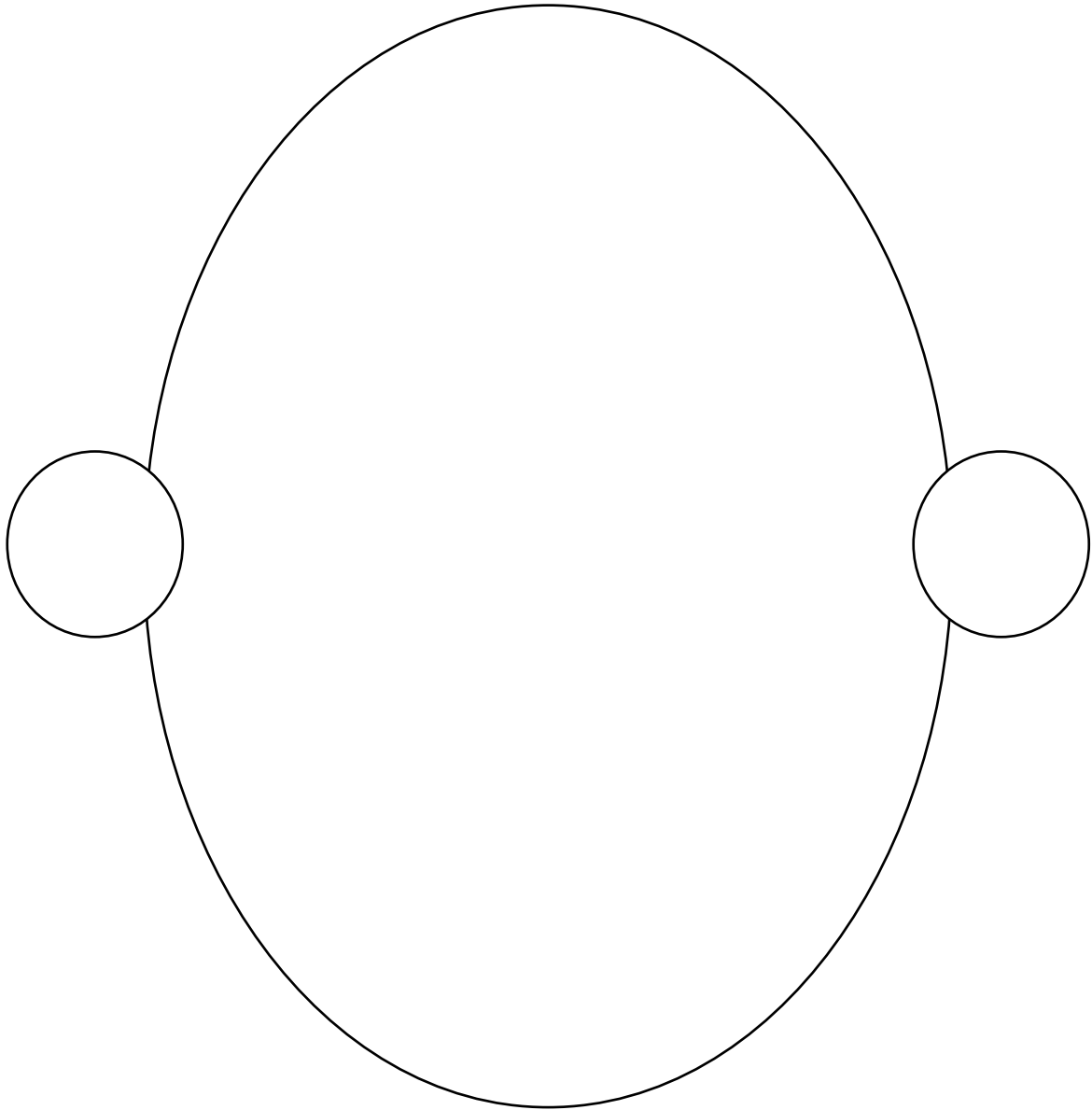
พระเจ้าทรงมีแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของเด็ก:

เยเรมีย์ 29:11 พระเจ้าตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ภาพ เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า

*เขียนหรือวาดสิ่งที่เด็กคิดว่าอาจจะเป็แผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเด็ก:

ภาคผนวก 3: อะไรคือการทารุณกรรมเด็ก (อายุ 3-11 ปี)

จงวาดภาพใบหน้าที่บ่งบอกถึงความรู้สึกของเด็กเวลาที่คนปฏิบัติไม่ดีต่อเด็ก

พระเจ้ารัก _____ และอยากให้ทุกคนปฏิบัติต่อฉันอย่างดี

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพที่บ่งบอกถึงความรู้สึกของเด็กเมื่อมีคนปฏิบัติต่อเด็กไม่ดี

ภาคผนวก 4: อะไรคือการทารุณกรรมเด็ก (อายุ 12 ปีขึ้นไป)

อะไร

1. ด้านร่างกาย ได้แก่ การทุบตีจนเป็นรอยหรือแผลฟกช้ำด้วยความโกรธ การลงโทษที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ หรือการทำโทษจนทำให้เกิดแผลไหม้ กระจกหัก หรือเลือดออก
2. ด้านการดูแลเอาใจใส่ ได้แก่ การไม่จัดหาอาหารหรือที่พักอาศัยให้กับเด็ก บางครั้งเด็กก็ไม่ได้รับการรักษาหรือการศึกษาที่เหมาะสม เพราะผู้ใหญ่กลัวคนอื่นจะล่วงรู้ว่าเด็กถูกทารุณกรรม
3. ด้านเพศ ได้แก่ การบังคับให้เด็กถอดเสื้อผ้าออกจนหมด การถ่ายภาพกับเด็กที่ไม่ใส่เสื้อผ้า การสัมผัสหรือลูบไล้อวัยวะเพศของเด็ก หรือให้เด็กมีเพศสัมพันธ์กับผู้ใหญ่
4. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การบังคับให้เด็กทำงานและเก็บค่าแรงที่เด็กได้รับเอาไว้บางส่วน บางครั้งเด็กอาจจะถูกบังคับให้ทำงานแทนที่จะได้ไปโรงเรียน
5. ด้านจิตใจ ได้แก่ การพูดสิ่งที่ไม่จริงกับเด็ก เช่น “เธอเป็นต้นเหตุของการกระทำทารุณที่เกิดขึ้น” “เธอไม่สมควรได้รับสิ่งที่ดีหรือความรัก” เป็นต้น

ใคร

1. สังคม –บางคนในรัฐบาลหรือตำรวจอาจสนับสนุนให้มีการกวาดล้างพวก “เด็กจรจัด” หรือปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่สมควร พวกเขาอาจจะใช้อำนาจหน้าที่ในการปล่อยตัวคนที่ทารุณเด็กเหล่านี้ หรืออาจจะเป็นคนทารุณเด็กเสียเอง
2. วัฒนธรรม –มี ธรรมเนียมปฏิบัติบางอย่างที่ทำร้ายเด็กโดยการเผาบูชาหรือการหั่นเป็นท่อนๆ และมีบางวัฒนธรรมที่ปฏิบัติต่อเด็กราวกับเป็นทรัพย์สินของและไม่ให้เกียรติเด็ก
3. กลุ่มเพื่อน –การกลั่นแกล้งและแก๊งอันธพาลต่างๆ เป็นสาเหตุของการทารุณกรรมในหมู่วัยรุ่น
4. ผู้ใหญ่ –คนในบ้าน ช้างบ้าน (ที่เด็กอาจจะรู้จักหรือไม่รู้จัก) หรือที่โรงเรียน สามารถทารุณเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ
5. ตัวเอง –เด็กบางคนอาจทำร้ายร่างกายของตนเอง

เมื่อไหร่

1. เมื่อเด็กอยู่เพียงลำพัง
2. เมื่อเด็กเคยถูกทารุณกรรมมาก่อน หรืออยู่ในภาวะที่เปราะบาง
3. เมื่อผู้ปกครองยุ่ง ไม่อยู่ หรือมีสิ่งอื่นมาดึงความสนใจออกไป

ที่ไหน

1. ที่บ้าน –เมื่อถูกปล่อยให้อยู่กับผู้ใหญ่เพียงลำพัง
2. ที่โรงเรียน –หากมีบางคนพยายามจะอยู่เพียงลำพังกับเด็กในห้อง หรืออาจมีแก๊งอันธพาลที่ซุ่มทำร้ายเด็กอยู่ด้านหลังตึก หรือในที่เปลี่ยว
3. ที่บ้านเพื่อน –ผู้ใหญ่อาจพยายามที่จะอยู่กับเด็กเพียงลำพัง
4. ที่ใดก็ตามที่การทารุณกรรมอาจเกิดขึ้นในที่ลับตาคน

ทำไม

1. เคยถูกกระทำทารุณมาก่อน –คนที่ชอบการทารุณกรรมมักจะเป็นเหยื่อของการทารุณกรรมมาก่อนตอนสมัยที่ยังเป็นเด็ก แต่เราสามารถและต้องยุติวงจรนี้
2. อำนาจและการควบคุม –บางครั้งบางคนอาจจะเข้าใจผิดคิดว่าตนมีอำนาจเวลาที่ใช้กำลังบังคับจิตใจเด็ก เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่จะเข้าไปควบคุม บีบบังคับ และใช้อำนาจเหนือผู้อื่น

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพที่บ่งบอกถึงความรู้สึกของเด็กเมื่อมีคนปฏิบัติไม่ดีต่อเด็ก

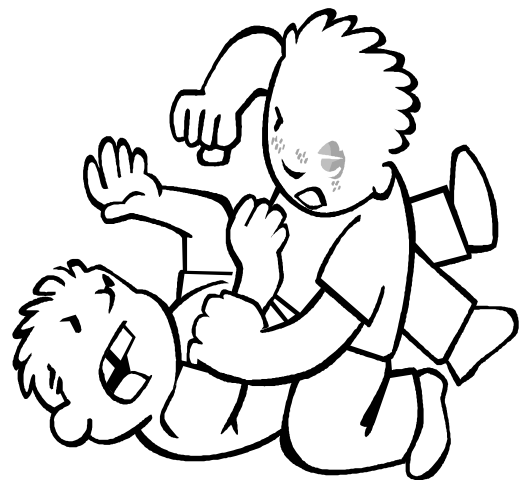
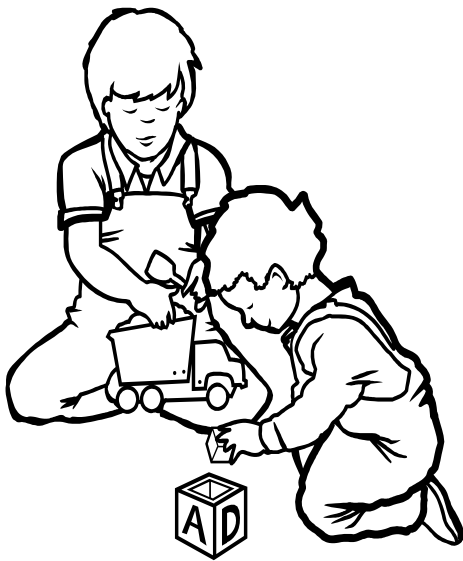
ภาคผนวก 5: อะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของฉันทัน

(อายุ 3-11 ปี)

ให้ระบายสีภาพที่เชื่อว่าบางคนได้รับการปฏิบัติด้วยความ

เมตตา

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพตัวเองกำลังปฏิบัติกับบางคนด้วยความเมตตา

ภาคผนวก 6: อะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของฉัน (อายุ 12 ปีขึ้นไป)

การกระทำทารุณในกลุ่มเพื่อน

1. การรังแก

- ได้แก่ การทุบตี ช่มชู้ ทำให้อับอาย การล้อเล่นแบบแรงๆ การตั้งฉายา การพูดจาลามก การขโมยของ ทำร้าย ทำลายข้าวของ ชักชวนให้คนอื่นปฏิเสธหรือกีดกันบางคนออกจากกลุ่ม และการปล่อยข่าวลือหรือกุเรื่องเกี่ยวกับบางคนขึ้นมา
- ให้เด็กเลือกที่จะแสดงความมั่นใจเวลาที่ถูกรังแกและให้หลีกเลี่ยงสถานที่หรือสถานการณ์ที่จะทำให้เด็กถูกรังแก อย่ายอมให้การที่เด็กถูกรังแกทำให้เด็กรู้สึกถูกปฏิเสธหรือโดดเดี่ยว สร้างคุณค่าให้กับตัวเองโดยการทำในสิ่งที่ทำให้เด็กมีความสุขหรือสิ่งที่เด็กถนัด
- หากพบคนกำลังถูกรังแก ให้พยายามไปเรียกผู้ใหญ่มาช่วยจนกว่าคนนั้นจะปลอดภัย

2. แก๊งอันตรายและการก่ออาชญากรรม

- วัยรุ่นต้องการการยอมรับและประสบการณ์ที่ตื่นเต้นจากการเข้าไปมีส่วนในการใช้ความรุนแรง แม้ว่ากระทำเช่นนั้นอาจจะทำให้พวกเขาบาดเจ็บก็ตาม พวกเขาปรารถนาอำนาจและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
- ให้ระมัดระวังเพื่อนที่เราคบหาและกิจกรรมที่เราเข้าร่วม เพื่อนและกิจกรรมของเด็กจะเป็นตัวกำหนดสิ่งที่เด็กเป็น
- เลือกที่จะทำตัวให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าไปเป็นอาสาสมัครในคริสตจักร ในชุมชน หรือไปร่วมทำกิจกรรมหรือเล่นกีฬาที่เด็กชอบ

3. การล่วงละเมิดทางเพศ

- คนที่ล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นมักจะเป็นคนที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศมาก่อน
- ความบริสุทธิ์ทางเพศเป็นสิ่งที่ถาวรเกียรติพระเจ้าและคู่สมรสในอนาคตของเด็ก

การทำร้ายตนเอง

1. การเอามีดกรีดหรือทำให้ตนเองพิการ
2. การเอาไฟเผาอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย
3. การดิ่งผม
4. การพยายามฆ่าตัวตาย เพราะรู้สึกสิ้นหวังและปรารถนาที่จะหนีจากความยากลำบากในชีวิตแบบถาวร

5. การเสพยาและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้ยาเกินขนาด เพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายและเพื่อหนีจากปัญหาหรือการกระทำทารุณที่ได้รับ

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรัก การคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการเคารพให้เกียรติ

- มัทธิว 5:38-41 ท่านทั้งหลายได้อินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ‘ตาแทนตา และฟันแทนฟัน’ ฝ่ายเราบอกท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย ถ้าผู้ใดอยากจะฟ้องศาล เพื่อจะปรับเอาเสื้อของท่านไป ก็จงให้เสื้อคลุมแก่เขาเสียด้วย ถ้าผู้ใดจะเกณฑ์ท่านให้เดินทาง ไปหนึ่งกิโลเมตร ก็ให้เลยไปกับเขาถึงสองกิโลเมตร
- 2ทิโมธี 1:7 เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา
- 2ทิโมธี 2:22 ดังนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม และจงใฝ่ในทางธรรม ในความเชื่อ ความรัก และสันติสุขร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์
- 1ธะสะโลนิกา 4:3 นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี
- 1โครินธ์ 6:18-20 จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี บาปอย่างอื่นที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้น ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด
- 1เปโตร 3:8-9 ในที่สุดนี้ ท่านทั้งหลายจงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เห็นอกเห็นใจกัน รักกันฉันพี่น้อง มีจิตใจอ่อนโยนและอ่อนน้อม อย่าทำการร้ายตอบแทนการร้าย อย่าค่าตอบการค่า แต่ตรงกันข้ามจงอวยพรแก่เขา ด้วยว่าพระองค์ได้ทรงเรียกให้ท่านกระทำเช่นนั้น เพื่อท่านจะได้รับพระพร

*ด้านหลังของกระดาษ ให้เขียนจดหมายให้กับบางคนที่ถูกทารุณกรรม เขียนถ้อยคำเกี่ยวกับสันติสุข ความรักจากพระเจ้า และความหวังให้กับคนๆ นั้น แต่ไม่ต้องให้จดหมายฉบับนี้กับเขาจริงๆ

ภาคผนวก 7: อะไรคือวิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม

(อายุ 3-11 ปี)

ให้ระบายสีแดงลงในบริเวณที่ “ไม่ควรสัมผัส” ของร่างกาย

ให้ระบายสีเขียวลงในบริเวณที่เด็กชอบให้คนอื่นสัมผัส

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพตัวเด็กเองกำลังอยู่ในที่ที่ปลอดภัย

ภาคผนวก 8: อะไรคือวิธีป้องกันตนเองจากการทารุณกรรม (อายุ 12 ปีขึ้นไป)

ที่ไหนบ้างที่ปลอดภัยสำหรับฉัน

1. ที่ศูนย์พัฒนาเด็กของคอมแพสชั่นที่คริสตจักรที่โรงเรียน ที่บ้านกับคนที่รักเด็ก

ที่ไหนบ้างที่ฉันไม่ปลอดภัย

1. ห้ามอยู่เพียงลำพังกับคนแปลกหน้า ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่เด็กไม่สามารถไว้วางใจได้ หรือคนที่โตกว่าเด็กที่เด็กไม่รู้จัก
2. ห้ามไปไหนมาไหนกับคนแปลกหน้าในที่ลับตาคน

ใครคือคนที่เด็กรู้สึกปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้

1. คนในครอบครัว คุณครู และเพื่อนบ้านที่รักและดูแลเอาใจใส่เด็ก

ใครคือคนที่เด็กรู้สึกไม่ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้

1. คนในครอบครัวที่ทำร้ายเด็กหรือทำให้เด็กรู้สึกกลัว
2. คุณครูที่เกรี้ยวกราดกับเด็กหรือทำร้ายร่างกายหรือความรู้สึกของเด็ก
3. ผู้ใหญ่ที่ตะแคงเนื้อต้องตัวเด็กอย่างไม่เหมาะสม
4. คนแปลกหน้าที่ทำให้เด็กกลัวด้วยหน้าตา กลิ่น คำพูด หรือการกระทำ
5. บางครั้งคนในครอบครัว คุณครู เพื่อนบ้าน หรือเด็กโต ต้องการที่จะใช้อำนาจและควบคุมเด็กด้วยวิธีที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก

สัมผัสแบบไหนที่เหมาะสม

1. การกอดกับเพื่อนแบบรวดเร็ว
2. การจับมือกับบางคนที่คุณชอบ
3. การจูบที่อ่อนโยนและไม่แน่นานจากคนที่เด็กรัก
4. การเอามือตบเบาๆ ที่หลัง ศีรษะ หรือไหล่เพื่อบอกให้รู้ว่ามีคนที่มีใจในตัวเอง

สัมผัสแบบไหนที่ไม่เหมาะสม

1. การกอดที่เนิ่นนานหรือแนบแน่น
2. มือที่บังคับให้เด็กจับต้องอวัยวะเพศของเขา
3. มือที่สัมผัสอวัยวะเพศของเด็ก(ซึ่งปกปิดด้วยเสื้อผ้าท่อนล่างของเด็ก)
4. การจูบที่เนิ่นนานและรุนแรงจากคนแปลกหน้าหรือบางคนที่ทำร้ายเด็ก

พฤติกรรมใดที่ผู้ใหญ่ควรทำกับเด็ก

1. ผู้ใหญ่ควรทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่า เป็นที่รัก และปลอดภัย
2. ผู้ใหญ่ควรตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก

พฤติกรรมใดที่ผู้ใหญ่ไม่ควรทำกับเด็ก

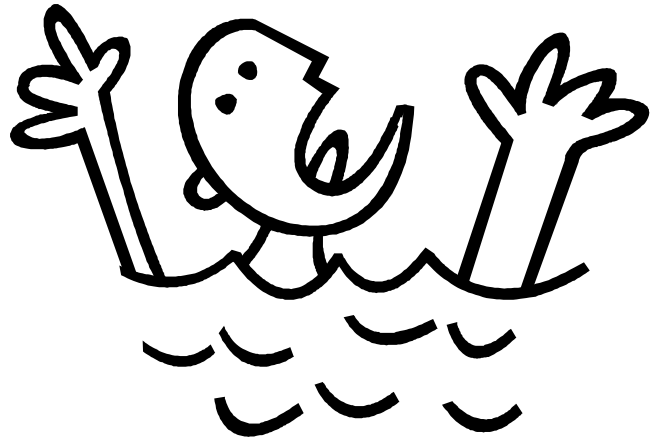
1. ผู้ใหญ่ไม่ควรทำร้ายเด็ก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ความรู้สึก
2. ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กถอดเสื้อผ้าออก นอกจากเด็กจะอยู่กับหมอหรือคนที่ช่วยเด็กเวลาที่เด็กมีปัญหาในการเข้าห้องน้ำหรือทำความสะอาดร่างกาย
3. ผู้ใหญ่ไม่ควรเอาอวัยวะเพศของตนเองมาสัมผัสกับร่างกายของเด็ก
4. ผู้ใหญ่ไม่ควรขอให้เด็กทำในสิ่งที่เป็นอันตราย
5. ผู้ใหญ่ไม่ควรกีดกันไม่ให้เด็กได้รับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม หรือที่พักอาศัย
6. ผู้ใหญ่ไม่ควรบังคับให้เด็กทำงานหนักทั้งวันและเอาเงินที่เด็กหามาได้ไปซื้อเหล้า บุหรี่ หรือยาเสพติดให้กับตัวเอง

*ด้านหลังของกระดาษ ให้เขียนหรือวาดภาพตัวเองในสถานการณ์ที่ปลอดภัย

ภาคผนวก 9: ฉันจะส่งเสริมความปลอดภัยให้กับตนเอง ในวิธีอื่นได้อย่างไร (อายุ 3-8 ปี)

ให้ระบายสีภาพของบางคนที่อยู่ในภาวะที่ปลอดภัย

ให้กากบาทภาพของบางคนที่อยู่ในภาวะที่ไม่ปลอดภัย

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพตัวเองกำลังอยู่ใกล้กับสัตว์โดยไม่ได้รับอันตรายใดๆ

ภาคผนวก 10: ฉันจะส่งเสริมความปลอดภัยให้กับตนเอง ในวิธีอื่นได้อย่างไร (อายุ 9 ปีขึ้นไป)

เด็กสามารถดูแลร่างกายของตัวเองได้

คำแนะนำ: เลือกรับประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์ ล้างมือ คั้นน้ำที่สะอาด นอนหลับให้เพียงพอในตอนกลางคืน ฉีดวัคซีนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันโรค อยู่นิ่งห่างไกลจากยาเสพติด ของมีคม หรือบุหรี่ เป็นต้น

ความคิดของเด็ก:

ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้สัตว์

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้สัตว์ที่เด็กไม่รู้ว่ามันเป็นมิตรหรือไม่ อย่าเหยยหรือทำร้าย เป็นต้น

ความคิดของเด็ก:

ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้รถหรือยานพาหนะ

คำแนะนำ: นั่งให้ห่างจากหน้าต่างขณะที่รถกำลังวิ่ง อย่าห้อยโหนอยู่นอกรถที่กำลังวิ่ง เป็นต้น

ความคิดของเด็ก:

ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้น้ำ

คำแนะนำ: อยู่นิ่งห่างจากสถานที่ที่เด็กอาจลื่นหรือหล่นลงไปใต้น้ำ อย่าปีนขึ้นไปบนสิ่งใดก็ตามที่เป็นอันตรายและอาจจะแตกและทำให้เด็กหล่นลงไปใต้น้ำ อย่าวางอุปกรณ์ไฟฟ้าไว้ใกล้กับน้ำ เป็นต้น

ความคิดของเด็ก:

ทำตัวอย่างไรให้ปลอดภัยเวลาที่อยู่ใกล้เตาไฟหรือไฟ

คำแนะนำ: อย่าอยู่ใกล้ไฟเวลาที่ใส่ชุดหลวมๆ หรือปล่อยผม อย่าจับเตาที่ร้อน ให้ผู้ใหญ่เป็นคนจุดไฟหรือใช้มีดหั่นอาหาร เป็นต้น

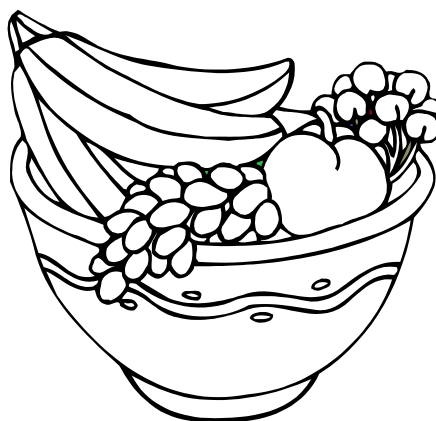
ความคิดของเด็ก:

*ด้านหลังของกระดาษ ให้เขียนจดหมายหรือวาดภาพโปสเตอร์เพื่อแนะนำเด็กคนอื่นๆ ถึงวิธีที่พวกเขาควรเลือกเพื่อความปลอดภัยของตนเอง

ภาคผนวก 11: ฉันมีสิทธิอะไรบ้างหรือไม่ (อายุ 3-8 ปี)

ให้ระบายสีภาพที่บ่งชี้ถึงสิทธิของเด็ก

(หมายเหตุ: สามารถใช้ภาพบ้านและอาหารที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเด็กได้)

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพตัวเองขณะกำลังใช้สิทธิของตนกับคนที่เด็กรักและห่วงใยเด็ก

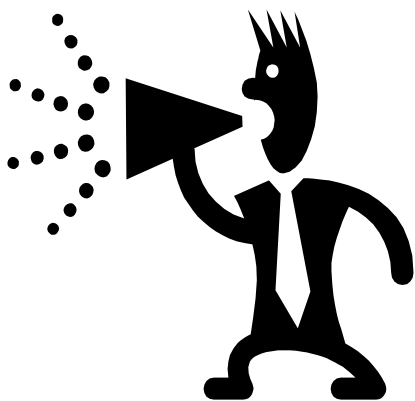
ภาคผนวก 12: ฉันทมีสิทธิอะไรบ้างหรือไม่ (อายุ 9 ปีขึ้นไป)

1. เด็กมีสิทธิคาดหวังว่าผู้ดูแล องค์กร และรัฐบาลจะตัดสินใจบนพื้นฐานของสิ่งที่คิดว่าดีที่สุดสำหรับเด็กแต่ละคน
2. เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมและไม่ถูกเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม
3. เด็กมีสิทธิเข้าร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกับพวกเขา
4. เด็กมีสิทธิที่จะคาดหวังให้รัฐบาลคำนึงถึงสิทธิทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่พวกเขาพึงได้รับ
5. เด็กมีสิทธิที่จะมีชีวิต อยู่รอด และรับการพัฒนา
6. เด็กมีสิทธิในเรื่องความเป็นส่วนตัว
7. เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม รวมทั้งได้รับการปกป้องจากการใช้ความรุนแรง การทารุณกรรม และการปล่อยปละละเลยจากพ่อแม่ผู้ปกครองหรือใครก็ตามที่เป็นผู้ดูแลพวกเขา
8. เด็กที่พ่อแม่ไม่สามารถดูแลได้จริงๆ จะต้องได้รับการดูแลจากคนที่เคารพสิทธิของพวกเขาทั้งในเรื่องศาสนา วัฒนธรรม และภาษา
9. เด็กควรจะได้รับ การปกป้องจากการทำงานที่เป็นอันตราย หรืออาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือการศึกษาของพวกเขา

ให้เขียนสิทธิที่เด็กคิดว่าเด็กๆควรจะมีในชุมชนของเด็ก

ภาคผนวก 13: ฉันทวนทำอะไรหากถูกทารุณกรรม (อายุ 3-9 ปี)

ระบายสีภาพที่แสดงถึงวิธีการตอบสนองต่อการทารุณกรรม

*ด้านหลังของกระดาษ ให้วาดภาพบางคนที่เด็กสามารถบอกเล่าเรื่องการกระทำทารุณกรรมให้ฟังได้

ภาคผนวก 14: ฉันทวนทำอย่างไรหากถูกรุณกรรม (อายุ 12 ปีขึ้นไป)

1. ขอความช่วยเหลือทันทีที่เรียนรู้ว่าใครจะสามารถช่วยเหลือเด็กในการรายงานเกี่ยวกับการถูกรุณกรรมที่เกิดขึ้น
2. เล่าถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กโดยตรงไปตรงมา เด็กอาจจะมีอารมณ์โกรธหรือร้องไห้ไปด้วยขณะที่บรรยายถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่เป็นไร
3. ให้ตอบทุกคำถามและไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายหรือพยายามที่จะปกป้องใคร
4. คนที่ทำร้ายเด็กจะไปทำร้ายคนอื่นอีกหากเด็กไม่ช่วยเหลือผู้ใหญ่ว่าความจริงผู้ใหญ่หรือผู้ที่ดูแลเด็กสามารถปกป้องเด็กจากผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายได้แต่เด็กต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง
5. เปิดเผยรายละเอียดของเหตุการณ์ เช่น เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไหร่ บ่อยแค่ไหน และมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ให้ลำดับเหตุการณ์เท่าที่นึกได้
6. เด็กอาจจะได้รับการขอให้เขียนหรือวาดภาพเพื่อบรรยายรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น
7. ผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลจะไม่ตัดสินหรือโกรธ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ความจริงเพื่อจะสามารถช่วยเหลือเด็กได้
8. ขอให้แน่ใจว่าเด็กอยู่ในที่ที่ปลอดภัย หากเด็กไม่สามารถออกจากสถานการณ์นั้นได้ด้วยตัวเอง ให้ขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ อย่ายืนในที่ๆ อาจทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกรุณกรรมมากขึ้นไปอีก
9. ให้บางคนคอยให้คำปรึกษาแก่เด็ก ที่ปรึกษาที่ผ่านการอบรมมาแล้วสามารถช่วยเหลือเด็กในการบอกเล่าถึงความรู้สึกด้วยวิธีที่จะนำไปสู่การเยียวยาและการให้อภัย หากเด็กพยายามที่จะไม่สนใจการถูกรุณกรรม เด็กจะบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและอารมณ์ความรู้สึกทั้งในเวลานี้และในอนาคต
10. วิธีที่ดีที่สุดคือพูดออกมาแม้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้เด็กเจ็บปวดก็ตาม บาดแผลและความอับอายอาจจะยังคงอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่เด็กสามารถรับความช่วยเหลือและคำแนะนำเพื่อจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นและมีความคิดที่ดีต่อตัวเองซึ่งจะช่วยรักษาบาดแผลให้กับเด็กได้
11. ในบางสถานการณ์ ผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายต้องถูกดำเนินการตามกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่พัฒนาเด็กและที่ปรึกษาจะคอยให้คำแนะนำและพาเด็กไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจหากจำเป็น
12. อธิษฐานต่อพระเจ้า

ให้เปิดข้อพระคัมภีร์เหล่านี้และเปลี่ยนเป็นคำอธิษฐาน

-2 โครินธ์ 1:3-4 สาธุการแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสตเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงความเมตตา พระเจ้าแห่งความหวังทุกอย่าง พระองค์ผู้ทรงช่วยให้เราในการทุกข์ยากทั้งสิ้นของเรา เพื่อเราจะสามารถหวังใจคนเหล่านั้น ที่มีความทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยใจที่หวัง ซึ่งตัวเราเองได้รับจากพระเจ้า

-สดุดี 34:18 พระเจ้าทรงอยู่ในใกล้ผู้ที่จิตใจฟกช้ำ และทรงช่วยผู้ที่จิตใจสำนึกผิด

-วิวรณ์ 21:3-4 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า “คูเถิด พลัฏผลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวด จะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว”

1. อย่าคิดแก้แค้น
2. จงให้อภัย

*ด้านหลังของกระดาษแผ่นนี้ ให้เขียนจดหมายหรือวาดภาพเกี่ยวกับวิธีการช่วยเพื่อนของเด็กในการหลีกเลี่ยงการทารุณกรรม

ภาคผนวก 15: ป้องกันไม่ให้เกิดการทารุณกรรมเกิดขึ้นอีก

1. รู้จักสัญญาณที่บ่งชี้ว่าบางคนกำลังต้องการอำนาจและการควบคุม เช่น
 1. การข่มขู่
 - ขู่ว่าจะทำร้าย หึงไปและไม่กลับมาอีก พยายามฆ่าตัวตาย ให้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว
 2. การทำให้กลัว
 - ด้วยท่าทาง การแสดงออก ภาพลักษณ์ การทำลายสิ่งของ การทารุณสัตว์ เป็นต้น
 3. การทำร้ายความรู้สึก
 - การใช้คำพูดที่ทำให้บางคนรู้สึกแย่หรือด้อยค่า เรียกชื่อหรือสร้างสถานการณ์ที่ทำให้เด็กคิดว่าเขาหรือเธอ นั้นผิดหรือเป็นบ้า ทำให้บางคนต้องอับอายหรือรู้สึกผิด
 4. การกีดกันเด็กออกจากสังคม
 - ไม่ให้เด็กติดต่อกับผู้อื่น โดยการควบคุมผู้ที่เด็กจะพบปะหรือมีปฏิสัมพันธ์ด้วย รวมทั้งกักบริเวณและตีกรอบสิ่งที่เด็กสามารถทำได้หรือไม่ได้
 5. การไม่ให้ความสำคัญ ปฏิเสธ และตำหนิ
 - ไม่ให้ความสำคัญกับข้อกังวลเรื่องการทารุณกรรม ไม่เชื่อว่าการทารุณกรรมเกิดขึ้นหรือโทษว่าเด็กเป็นต้นเหตุของการทารุณกรรม
 6. การเลือกปฏิบัติทางเพศ
 - ปฏิบัติกับเด็กเยี่ยงทาสและไม่ให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพราะเป็นคนละเพศ
 7. การใช้ประโยชน์จากเด็กในแง่เศรษฐกิจ
 - ถูกบังคับให้หยุดเรียนเพื่อไปทำงาน ไม่ได้รับค่าจ้างในอัตราที่เหมาะสม ไม่สามารถเก็บเงินที่ตนเองหามาไว้เอง เป็นต้น
2. จงดูให้แน่ใจว่าความต้องการของเด็กได้รับการตอบสนอง เพราะอาจจะมีบางคนที่ใช้ความต้องการทางกายภาพและอารมณ์ของเด็กเป็นช่องทางในการหาประโยชน์หรือล่วงละเมิดเด็ก
 - หาผู้ใหญ่ที่สามารถช่วยเหลือเด็ก ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาเด็กและคริสตจักรที่เป็นคู่สัญญากับคอมแพสชั่น

3. จงเชื่อมั่นและภูมิใจในตัวเอง จงคิดบวกเกี่ยวกับตัวเองและมองหาสิ่งดีที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตของเด็ก
4. จงตระหนักว่าอาจมีคนนำข้อมูลส่วนตัวของเด็กไปใช้บนอินเทอร์เน็ตหรืออาจมีคนนำภาพของเด็กไปตัดต่อเป็นภาพอนาจาร
5. เมื่อไรก็ตามที่เด็กรู้สึกอึดอัดไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รีบออกจากที่นั้นและไปขอความช่วยเหลือ
- ฝึกเรียกชื่อและทบทวนภาพของคนที่อยู่ที่โครงการและคริสตจักรคู่สัญญาของคอมแพสชั่น
6. รายงานทุกสิ่งที่เกิดขึ้น
 1. ศึกษาเอกสารที่เด็กได้รับแจกซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการรายงานเรื่องการทารุณกรรม
 2. ขอคำอธิบายหากเด็กมีข้อสงสัย
7. ช่วยเหลือใครก็ตามที่เด็กรู้จักที่เขาอาจจะกำลังเผชิญกับการทารุณกรรมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง
 1. คิดถึงวิธีที่จะเข้าหาเพื่อนด้วยความสนใจและห่วงใย
 2. ใคร่ครวญถึงประโยชน์ของการมีเพื่อนอยู่เคียงข้างและความรับผิดชอบในการช่วยเหลือผู้อื่น
8. อยากรู้สึกอายที่จะพูดถึงการทารุณกรรมหรือสถานการณ์ที่มีการทารุณกรรมเกิดขึ้น